

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 50

(2006–2007)

Om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurransevne og innovasjon (2007–2013)

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 16. mars 2007,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Bakgrunn

EUs rammeprogram for konkurransevne og innovasjon (Competitiveness and Innovation Programme, CIP), ble formelt vedtatt i EU 24. oktober 2006 gjennom europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1639/2006/EF.

Programmet er åpent for deltakelse fra EØS/EFTA-statene, gjennom EØS-avtalens del VI, samarbeid utenfor de fire friheter, protokoll 31. EØS-komiteen må beslutte en innlemmelse av programmet i protokoll 31, artikkel 2, 7 og 14, for at EØS/EFTA-statene skal kunne delta i CIP.

CIP samler og viderefører en rekke tidligere programmer og aktiviteter med økt konkurransevne og innovasjon i Europa som formål. Norge har deltatt i flere av disse:

- EUs program for næringsliv og entreprenørskap (Multiannual Programme, 2001–2006), herunder «Euro Info Center-nettverket» (EIC) og nettverket «Innovation Relay Centre» (IRC).

EIC-nettverket er etablert av Europakommisjonen for å veilede europeiske små og mellomstore bedrifter om markedsmuligheter i Europa, EUs indre marked og muligheter for deltakelse i EUs programmer. Nettverket består i dag av ca. 300

kontorer over hele Europa, og koordineres av Europakommisjonen. I Norge er det fem EIC-kontorer, ett i hver landsdel. IRC-nettverket gir veiledning til bedrifter og forskningsmiljøer om teknologisamarbeid med europeiske partnere, blant annet når det gjelder lisensavtaler, opphavsrettsprosjekt, teknologioverføring og finansieringsmuligheter. Dette europeiske nettverket består av om lag 250 samarbeidsorganisasjoner i 30 europeiske stater. Det norske IRC-nettverket består av fire forskningsmiljøer, som er lokalisert i Bergen, Stavanger, Tromsø og Ås.

- Det tematiske området «Research and Innovation» i EUs 6. rammeprogram for forskning og teknologisk utvikling.
- EUs program for å fremme utvikling og bruk av europeisk digitalt innhold i en flerspråklig sammenheng, «eContentplus» (2005–2008). Etter programperiodens utløp, vil disse aktivitetene foregå innenfor rammen av CIP.
- Programmet «Monitoring of eEurope» (Modinis, 2003–2006), som var innrettet mot overvåking av deltakerstatenes gjennomføring av handlingsplanen eEurope, spredning av god praksis på informasjonssamfunnsområdet, og styrking av nettverks- og informasjonssikkerheten i Europa.

Om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurransevne og innovasjon (2007–2013)

- Programmet «Deploying Transeuropean eServices for all» (eTEN, 2003–2006). eTEN støttet utviklingen av paneuropeiske elektroniske tjenester for offentlig forvaltning i deltakerstaten, blant annet på områdene eGovernment, bruk av elektroniske tjenester i helsesektoren, e-læring og bruk av informasjons- og kommunikasjonsteknologi (IKT) for å skape et inkluderende informasjonssamfunn og IKT-sikkerhet.
- «Intelligent Energy Europe» (IEE, 2003–2006). Programmets mål var å fremme bærekraftig utvikling innen energiområdet i Europa, med spesiell fokus på fornybar energi og energieffektivisering.

Deltakelse i CIP innebærer økonomiske forpliktelser for Norge over flere år. Stortingets samtykke til deltakelse i beslutningen i EØS-komiteen er derfor nødvendig, jf. Grunnlovens § 26, annet ledd. For at Norge og de øvrige EØS/EFTA-statene skal kunne delta i programmet så tidlig som mulig, legges det opp til at Stortingets samtykke innhentes før det treffes beslutning i EØS-komiteen. Beslutning i EØS-komiteen er ventet tidligst 27. april 2007.

Utkast til beslutning i EØS-komiteen og Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1639/2006/EF i uoffisiell norsk oversettelse følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Nærmere om CIP

CIP har som formål å styrke innovasjon og konkurransekraft i europeisk næringsliv, skape et innovativt og inkluderende informasjonssamfunn og fremme effektiv energibruk og økt bruk av fornybar energi i Europa. Programmet har særlig fokus på små og mellomstore bedrifter i europeisk målestokk. Dette kan også omfatte bedrifter som er relativt store etter norske forhold, og CIP er dermed relevant for en stor del av norsk næringsliv.

CIP tar utgangspunkt i at innovasjon omfatter teknologisk, ikke-teknologisk og organisatorisk nyskaping. Dette kan være fornyelse og utvidelse av varer og tjenester og tilknyttede markeder, innføring av nye metoder for utforming, produksjon, forsyning og distribusjon, innføring av endringer i ledelse, arbeidsorganisering, arbeidsforhold og arbeidstakernes ferdigheter.

Programmet skal fokusere på teknologisk og ikke-teknologisk innovasjon som har kommet lenger enn til den avsluttende demonstrasjonsfasen, og er klar for markedsintroduksjon. Sammen med strukturfondene, EUs sjuende rammeprogram for

forskning og teknologisk utvikling og programmet for livslang læring, fremheves CIP som Europakommisjonens viktigste verktøy for å oppnå økt sysselsetting og økonomisk vekst i Europa. CIP vil således være et viktig virkemiddel for å nå målsettingene i Lisboa-strategien.

Målsettingene i CIP skal nås gjennom innsats i tre delprogrammer:

1. Innovasjons- og entreprenørskapsprogrammet
2. Programmet for IKT-politikk
3. Energiprogrammet (Intelligent Energy Europe IEE)

1) Innovasjons- og entreprenørskapsprogrammet

Delprogrammet om innovasjon og entreprenørskap skal øke små og mellomstore bedrifters tilgang til kapital for å finansiere teknologisk utvikling og innovasjon. Samarbeidet mellom små og mellomstore bedrifter skal styrkes, særlig på tvers av landegrenser, og administrative og regulatoriske hindringer for innovasjon skal fjernes. Videre skal delprogrammet bidra til en kultur i Europa som fremmer entreprenørskap og innovasjon. Innovasjons- og entreprenørskapsprogrammet har særlig fokus på miljøvennlig innovasjon, gjennom blant annet støtte til utvikling av nye produksjonsprosesser eller forretningsmodeller som er positive for miljøet. Programmet skal fremme bruk av miljøteknologi blant annet gjennom forsøksprosjekter og prosjekter for å introdusere miljøteknologi i markedet.

Utvikling av finansielle virkemidler, støttefunksjoner for bedrifter, og etablering av prosjekter som fremmer nettverksbygging, klynger, kunnskaps- og teknologioverføring og regional innovasjon står sentralt i innovasjons- og entreprenørskapsprogrammet. Omfanget av finansielle virkemidler rettet mot små og mellomstore bedrifter økes betydelig i forhold til virkemidlene i EUs flerårige program for næringsliv og entreprenørskap. Innovasjons- og entreprenørskapsprogrammet inneholder følgende finansielle virkemidler:

- Ordningen for små og mellomstore bedrifter som er nyskapende og i sterk vekst (High Growth and Innovative SME Facility, GIF)
- Garantiordningen for små og mellomstore bedrifter (SME Guarantee Facility, SMEG)
- Ordningen for kapasitetsoppbygging (Capacity Building Scheme, CBS)

GIF og SMEG skal administreres av det europeiske investeringsfond (European Investment Fund, EIF) på vegne av Europakommisjonen. GIF-ordningen skal bidra med støtte til egenkapital og

risikokapital for små og mellomstore bedrifter, særlig nyskapende bedrifter med antatt store vekstmuligheter. Gjennom GIF kan bedriftene få støtte til investeringer både i såkorn- og etableringsfasen, og i utvidelsesfasen.

SMEG-ordningen skal bidra med lånefinansiering for små og mellomstore bedrifter, mikrokredittfinansiering og garantier for investeringer av egenkapital eller ansvarlig lånekapital i små og mellomstore bedrifter.

CBS administreres av blant annet Den europeiske bank for rekonstruksjon og utvikling (European Bank for Reconstruction and Development, EBRD), den europeiske investeringsbank (European Investment Bank, EIB), og Europarådets utviklingsbank (Council of Europe Development Bank, CEB), i tillegg til EIF. CBS skal styrke investerings- og teknologikunnskapen til fonds- og finansieringsmiljøer, og stimulere tilførselen av kreditt for små og mellomstore bedrifter.

2) Programmet for IKT-politikk

IKT-programmet, «Competiveness and Innovation Programme – ICT Policy Support Programme», har som formål å fremskynde utviklingen av et konkurransedyktig, innovativt og inkluderende informasjonssamfunn i Europa. IKT-programmet vil stå sentralt i det europeiske samarbeidet om IKT-politikk, og er nært knyttet til prioriteringene i EUs strategiske satsing på informasjonssamfunnet, det såkalte «i2010-initiativet». Delprogrammet vil støtte tiltak for å utvikle det europeiske samarbeidsområdet for informasjon, og styrke det indre markedet for informasjonsprodukter og tjenester. IKT-programmet omfatter bl.a. en videreføring av programmene Modinis og eTEN. I tillegg vil den tematiske videreføringen av EU-programmet eContent bli innlemmet fra 2009.

3) Energiprogrammet (Intelligent Energy Europe, IEE)

Formålet med energiprogrammet er å fremme bærekraftig utvikling i Europa på energiområdet. Utgangspunktet for programmet er betydningen av energieffektivisering og satsing på fornybar energi for å møte kravene i Kyoto-avtalen, og for å bidra til forsyningssikkerhet i Europa på energiområdet. Programmet skal ha fokus på å redusere ikke-teknologiske barrierer for økt bruk av fornybar energi og energieffektive løsninger. Slike barrierer kan blant annet være juridiske, økonomiske, institusjonelle, kulturelle og sosiale forhold. Ener-

giprogrammet skal være et viktig verktøy for Europakommisjonen i å få til en mer bærekraftig utvikling i Europa. Norge har deltatt i energiprogrammet og programmets forløpere (programmene Save og Altener) siden midten av 1990-tallet gjennom EØS-avtalen.

3 Konstitusjonelle forhold

Fordi den norske deltakelsen i programmet innebærer økonomiske utgifter av en viss størrelse som skal finansieres over flere år, må Stortinget gi sitt samtykke til deltakelsen i EØS-komiteens beslutning, jf. Grunnlovens § 26, annet ledd.

For å forhindre at Norge forsinkes ikrafttredelsen av beslutningen, og for å gjøre det mulig for EØS/EFTA-statene formelt å delta i programmet så raskt som mulig i 2007, fremmes forslag om at Stortinget gir sitt samtykke før EØS-komiteen treffer sin beslutning. Det vil dermed ikke være nødvendig å ta forbehold for konstitusjonelle prosedyrer ved beslutning i EØS-komiteen.

Det er ikke ventet at det vil komme endringer i utkastet til beslutning i EØS-komiteen. Dersom den endelige beslutningen ikke i alt vesentlig er i samsvar med utkastet som er lagt ved denne proposisjonen, vil saken bli lagt fram for Stortinget på nytt.

4 Beslutning i EØS-komiteen

Beslutningen i EØS-komiteen vil inneholde en innledning og tre artikler, med sikte på deltakelse fra EØS/EFTA-statene i CIP. I innledningen vil det vises til artikkel 86 og 98 i EØS-avtalen, som gjør det mulig for EØS-komiteen å vedta endring av vedleggene til avtalen.

Artikkel 1 i utkastet slår fast at EØS-avtalens protokoll 31 (artikkel 2, 7 og 14) får et tillegg om at avtalen også skal omfatte Europaparlaments- og rådsvedtak nr. 1639/2006/EF av 24. oktober 2006 om CIP.

Artikkel 2 fastslår at beslutningen i EØS-komiteen trer i kraft dagen etter at EØS-komiteen har mottatt meldinger fra alle partene i komiteen i medhold av artikkel 103 nr. 1 i EØS-avtalen.

Artikkel 3 slår fast at beslutningen i EØS-komiteen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til «Den europeiske unions tidende».

5 Administrative og økonomiske konsekvenser

EØS-komiteens beslutning vil innebære en forpliktelse for EØS/EFTA-statene til å delta i finansieringen av programmet.

EØS/EFTA-statenes finansielle bidrag til programdeltakelse bestemmes i henhold til EØS-avtalens artikkel 82 nr. 1 bokstav a). Bidraget reflekterer den relative andel som hver stats BNP utgjør i forhold til EU-statenes samlede BNP. For 2007 utgjør EØS/EFTA-statenes bidrag 2,28 prosent av totalbudsjettet for CIP. Norges andel er 94,15 prosent av EFTA-bidraget. Disse to fordelingsnøklerne justeres hvert år.

CIP vil ha et samlet budsjett på ca. 3,6 milliarder euro for perioden 2007–2013, fordelt på ca. 2,16 milliarder euro til søylen for entreprenørskap og innovasjon, ca. 720 millioner euro til IKT-søylen og ca. 720 millioner euro til energisøylen.

Den samlede kontingentforpliktelsen for norsk deltakelse i CIP er beregnet til å utgjøre om lag 625 millioner kroner, dvs. i gjennomsnitt ca. 89 millioner kroner pr. år i programperioden 2007–2013. I tillegg kommer utgifter til nasjonal oppfølging og nasjonale eksperter, beregnet til ca. 12 millioner kroner pr. år. Når disse utgiftene inkluderes, beløper gjennomsnittlige årlige utgifter seg til 101 millioner kroner, fordelt på ca. 58 millioner kroner for entreprenørskaps- og innovasjonssøylen, ca. 21 millioner kroner for energisøylen og ca. 22 millioner kroner for IKT-søylen.

Nærings- og handelsdepartementet vil ha et overordnet ansvar for å koordinere den norske deltakelsen i programmet og har ansvaret for aktivitetene innenfor entreprenørskaps- og innovasjonssøylen. Dette delprogrammet utgjør ca. 60 prosent av totalkostnadene ved CIP. Energi- og IKT-programmene utgjør ca. 20 prosent hver av programets totalkostnader. Olje- og energidepartementet er ansvarlig for energisøylen, mens hoveddelen av aktivitetene i IKT-søylen ligger under Fornyings- og administrasjonsdepartementets ansvarsområde. Samferdselsdepartementet finansierer en andel av Norges deltakelse i eTEN, som innlemmes i IKT-programmet.

Erfaringer viser at faktiske, påløpte utgifter for det enkelte år i programperioden vil variere, i takt med fremdriften for de prosjekter som inngår i programmet. Kontingentutbetalingene fordeler seg derfor ujevnt over årene. Prosjekter som settes i gang mot slutten av en programperiode fortsetter også etter at et angjeldende program formelt er avsluttet, i praksis i inntil tre år. Kontingentutbeta-

lingene og noen av følgekostnadene vil derfor fordele seg på flere år enn programperioden.

Ekspertene, jfr. punkt 6 nedenfor, finansieres innenfor eksisterende budsjetttrammer til berørte departement, som del av det administrative bidraget til deltakelse i programmet.

Det norske bidraget vil dekkes av bevilgninger over budsjettet til Nærings- og handelsdepartementet, Fornyings- og administrasjonsdepartementet og Olje- og energidepartementet. Nødvendige bevilgninger til bidraget vil bli fulgt opp i den ordinære budsjettbehandlingen.

6 Vurdering

Vekst og velferd i Norge er nært knyttet til utviklingen i Europa, og Norge deler mange næringspolitiske målsettinger og utfordringer med EU. Regjeringen legger vekt på innovasjon og nyskaping for å legge til rette for morgendagens næringsliv og arbeidsplasser. Næringslivet vil møte nye utfordringer i årene som kommer. Endringstakten øker, og kravene til omstilling blir stadig større. Globaliseringen innebærer at større deler av næringslivet blir utsatt for internasjonal konkurranse.

Deltakelse i CIP vil være et ledd i regjeringens satsing på å legge til rette for innovasjon og økt konkurransevne i norsk næringsliv, og for fornying av offentlig sektor. Gjennom CIP vil norske bedrifter få bedre tilgang til markeder og samarbeidsprosjekter i Europa, og muligheter for økt tilførsel av kapital. Deltakelse i CIP vil supplere og gi merverdi til deltakelse i EUs sjuende rammeprogram for forskning og teknologisk utvikling. Gjennom CIP vil norske miljøer i alle deler av landet få adgang til europeiske samarbeidsprosjekter og markeder, og dermed muligheter for å bygge nettverk, utveksle kunnskap og erfaringer, og samarbeide med andre europeiske miljøer.

Gjennom deltakelse i CIP-programmet åpnes det for at EØS/EFTA-siden kan bidra med eksperter som kan arbeide i Kommisjonen med gjennomføringen av programmet. Det er etter forhandlinger oppnådd enighet om ni slike stillinger, hvorav åtte av disse videreføres fra tidligere programmer, med tre eksperter på hver av de tre satsingsområdene. Dette sikrer tilgang til sentrale nettverk, tidlig informasjon og deltakelse i utformingen av nye policyinitiativ fra Kommisjonen. Dette er i tråd med Regjeringens aktive europapolitikk.

Norske aktører får også tilgang til de finansielle instrumentene under det europeiske investeringsfond og de europeiske informasjonsnettverkene

Innovation Relay Centre (IRC) og Euro Info Centre (EIC) som bistår bedriftene med informasjon om det indre markedet og deltakelse i EU-programmer. Gjennom EIC nettverket har norske bedrifter fått muligheter til å påvirke regelverksutvikling i EU, ved å gi innspill i høringsrunder. Innspillene har blitt koordinert og oversendt Europakommisjonen av EIC-nettverket. Europakommisjonen har uttalt at disse innspillene er verdifulle, og at EIC-nettverket har en viktig rolle i å fungere som bindeledd til næringslivet. Nettverket bidrar også med støtte til bedrifter som ønsker å eksportere til eller etablere seg på det europeiske markedet. Blant annet arrangeres møteplasser mellom norske og europeiske bedrifter for å tilrettelegge for økt samarbeid på tvers av landegrensene.

På det IKT-politiske området vil CIP utgjøre hoveddelen av Norges samarbeid med EU. Programmet vil være EUs viktigste arena for utforming av IKT-politikk i programperioden, blant annet knyttet til oppfølging av St.meld. nr. 17 (2006–2007) «Eit informasjonssamfunn for alle» og EUs strategiske plan for informasjonssamfunnet, i2010.

Gjennom programmet Intelligent Energy Europe (IEE) har Norge samarbeidet med EU om energieffektivisering og fornybar energi i en tiårsperiode. Prosjektene gir norske kompetansemiljøer muligheter til å delta som likeverdige partnere i sentrale europeiske faglige nettverk på områdene fornybar energi og energieffektivisering. Deltakelse i IEE-programmet er viktig for å kunne følge den faglige diskusjon om valg av virkemiddelbruk og lovgivning på EØS-relevante deler av energiområdet. Gjennom deltakelse i programmet får norske miljøer anledning til å delta i diskusjoner rundt slike problemstillinger på et tidlig stadium av politikk- og regelverksutviklingen. Temaområdene i IEE-programmet utgjør også en sentral del av den

etablerte energidialogen mellom Norge og EU. Den europeiske satsning innen bærekraftig energi gjennom CIP vil være utfyllende til Regjeringens egen nasjonale satsing innen dette feltet.

CIP vil gjøres kjent i Norge gjennom ett eller flere nasjonale kontaktpunkter. Et nasjonalt kontaktpunkt er en bedrift eller organisasjon som, på vegne av de berørte departementene, mobiliserer og informerer aktuelle norske miljøer om mulighetene til å søke prosjektmidler og etablere nettverk gjennom CIP. Kontaktpunktene skal også bistå aktørene med blant annet informasjon om programmet, partnersøk og veiledning i søknadsarbeidet.

7 Konklusjon og tilråding

Nærings- og handelsdepartementet tilrår i samråd med Fornyings- og administrasjonsdepartementet og Olje- og energidepartementet at Norge deltar i en beslutning i EØS-komiteens om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurranseevne og innovasjon (2007–2013). Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurranseevne og innovasjon (2007–2013).

Vi **HARALD**, Norges Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurranseevne og innovasjon (2007–2013), i samsvarende med et vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurransevne og innovasjon (2007–2013)

I

Stortinget samtykker i at Norge deltar i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurransevne og innovasjon (2007–2013).

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. [...] av [...] om endring av protokoll 31 til EØS-avtalen om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, endret ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 86 og 98, og

på følgende bakgrunn:

1. EØS-avtalens protokoll 31 er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. .../... av ...¹.
2. Samarbeidet mellom avtalepartene bør utvides til å omfatte europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1639/2006/EF av 18. desember 2006 om opprettelse av et rammeprogram for konkurranseevne og nyskaping (2007-2013)².
3. Avtalens protokoll 31 bør derfor endres for å gjøre et slikt utvidet samarbeid mulig fra 1. januar 2007 –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens protokoll 31 artikkel 7 nr. 5 skal nytt strekpunkt lyde:

«– **32006 D 1639**: Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1639/2006/EF av

18. desember 2006 om opprettelse av et rammeprogram for konkurranseevne og nyskaping (EUT L 310 av 9.11.2006, s. 15).»

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft dagen etter at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1³.

Den får anvendelse fra 1. januar 2007.

Artikkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, [...].

For EØS-komiteen

Formann

[...]

EØS-komiteens sekretærer

[...]

¹ EUT L ...

² EUT L 310 av 9.11.2006, s. 15.

³ [Forfatningsrettslige krav angitt.][Ingen forfatningsrettslige krav angitt.]

Vedlegg 2**Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1639/2006/EF av 24. oktober 2006 om opprettelse av et rammeprogram for konkurransevne og nyskaping (2007-2013)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 156, 157 nr. 3 og artikkel 175 nr. 1),

under henvisning til forslag fra Kommisjonen, under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen²,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251³ og

ut fra følgende betraktninger:

1. På Det europeiske råds møte i Lisboa 23. og 24. mars 2000 ble det fastsatt et mål om å gjøre Den europeiske union til verdens mest konkurransedyktige og dynamiske kunnskapsøkonomi. På møtet ble det understreket hvor viktig det er å skape gunstige forhold for små og mellomstore bedrifter (SMB), og det ble lagt vekt på betydningen av å formidle beste praksis og sikre større tilnærming mellom medlemsstatene. På Det europeiske råds møte i Gøteborg 15. og 16. juni 2001 ble det oppnådd enighet om Unionens strategi for en bærekraftig utvikling for å sikre at økonomisk vekst, sosial integrasjon og miljøvern går hånd i hånd. Foretakenes produksjonsmønstre spiller en viktig rolle for en bærekraftig utvikling.
2. For å bidra til å fremme konkurransevne og nyskaping i Fellesskapet, kunnskapssamfunnets utvikling og bærekraftig utvikling basert på balansert økonomisk vekst, bør det opprettes et rammeprogram for konkurransevne og nyskaping (heretter kalt «rammeprogrammet»).
3. Dette er i tråd med kommisjonsmelding av 2. februar 2005 til Det europeiske råds vårmøte med tittelen «Felles innsats for vekst og arbeidsplasser — en ny start for Lisboa-strate-

gien», som etterlyser tiltak som fremmer vekst og konkurransevne og som gjør Europa til et gunstigere sted å investere og arbeide, og samtidig påpeker at det bør stimuleres til næringsinitiativer, tilstrekkes tilstrekkelig risikokapital til oppstart av nye virksomheter og bevares et sterkt europeisk industrielt grunnlag, mens nyskaping, særlig miljønyskaping, bruk av informasjons- og kommunikasjonsteknologi (IKT) og bærekraftig bruk av ressurser, bør fremmes. Mens konkurransevne i en stor grad frambringes av dynamiske virksomheter som driver på åpne og konkurransedyktige markeder og støttes av de rette rammevilkårene, særlig rammeregler som er gunstig for nyskaping, har finansiering fra Fellesskapet en rolle å spille når det gjelder å virke som vektstang og framskaffe tilleggsstøtte for å takle situasjoner når markedet svikter.

4. I Den europeiske erklæring om små bedrifter (heretter kalt «erklæringen»), godkjent på Det europeiske råds møte i Santa Maria de Feira 19. og 20. juni 2000, blir små foretak beskrevet som ryggraden i Europas økonomi. Det bør tas bedre hensyn til små foretaks og håndverksforetaks særpreg, behov og forventninger i nasjonal og europeisk politikk. Fellesskapstiltak for å fremme SMB, for eksempel kommisjonsmelding av 10. november 2005 med tittelen «Gjennomføring av Fellesskapets Lisboa-program — moderne SMB-politikk for vekst og sysselsetting», bør ta hensyn til målene fastsatt i erklæringen, og rammeprogrammet bør brukes som et middel til å gjøre framskritt med henblikk på oppfyllelsen av dem.
5. Rammeprogrammet bør særlig rettes mot SMB i henhold til definisjonen i kommisjonsrekommandasjon 2003/361/EF av 6. mai 2003 om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter⁴. Det bør legges særlig vekt på de egenskaper og behov som særpreger «gaselleforetak» og svært små foretak og håndverksfo-

¹ EUT C 65 av 17.3.2006, s. 22.

² EUT C 115 av 16.5.2006, s. 17.

³ Europaparlamentsuttalelse av 1. juni 2006 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 12. oktober 2006.

⁴ EUT L 124 av 20.5.2003, s. 36.

- retak samt særskilte målgrupper, herunder kvinnelige foretaksledere.
6. Rammeprogrammet bør samle de enkelte fellesskapstiltakene på områdene entreprenørskap, SMB, industriell konkurranseevne, nyskaping, informasjons- og kommunikasjons-teknologi (IKT), miljøteknologi og intelligent energi som inntil nå er blitt regulert ved rådsbeslutning 96/413/EF av 25. juni 1996 om gjennomføring av et fellesskapshandlingsprogram for å styrke konkurranseevnen til europeisk industri⁵, europaparlaments- og rådsvedtak nr. 1336/97/EF av 17. juni 1997 om et sett retningslinjer for transeuropeiske telenett⁶, europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1655/2000 av 17. juli 2000 om det finansielle instrument for miljøet (LIFE)⁷, rådsvedtak 2000/819/EF av 20. desember 2000 om et flerårig program for foretak og entreprenørskap, særlig for små og mellomstore bedrifter (SMB) (2001-2005)⁸, rådsvedtak 2001/48/EF av 22. desember 2000 om vedtakelse av et flerårig fellesskapsprogram for å stimulere til utvikling og bruk av europeisk digitalt innhold i verdensomspennende nett og for å fremme språklig mangfold i informasjonssamfunnet⁹, europaparlaments- og rådsvedtak nr. 1230/2003/EF av 26. juni 2003 om vedtaking av eit fleirårig program på energiområdet: «Intelligent energi for Europa» (2003-2006)¹⁰ for å støtte en bærekraftig utvikling på energiområdet og europaparlaments- og rådsvedtak nr. 2256/2003/EF av 17. november 2003 om vedtaking av eit fleirårig program (2003-2005) for overvaking av handlingsplanen e-Europa 2005, spreiring av god praksis og betring av nett- og informasjonstryggleiken (MODINIS)¹¹.
 7. I rammeprogrammet bør det fastsettes et sett med felles mål, en samlet finansieringsramme for å nå målene, forskjellige typer gjennomføringstiltak samt ordninger for overvåking og vurdering samt beskyttelse av fellesskapets økonomiske interesser.
 8. I samsvar med kommisjonsmelding av 11. mars 2003 med tittelen «Nyskapingspolitikken: en ajourføring av Den europeiske unions tilnærming i forbindelse med Lisboa-strategien» og i lys av OECDs Oslo-håndbok, skal nyskaping bety fornyelse og utvidelse av et utvalg produkter og tjenester og tilknyttede markeder, innføring av nye metoder for utforming, produksjon, forsyning og distribusjon, innføring av endringer i ledelse, arbeidsorganisering, arbeidsforhold og arbeidstakernes ferdigheter; samt omfatte teknologisk, ikke-teknologisk og organisatorisk nyskaping.
 9. Rammeprogrammet bør ikke omfatte forskning og teknologisk utvikling som skjer i samsvar med traktatens artikkel 166. Det bør utfylle Fellesskapets sjuende rammeprogram for forskning, teknologisk utvikling og demonstrasjon (2007-2013)¹² (heretter kalt «det sjuende rammeprogrammet») ved å ta for seg nyskaping, både ikke-teknologisk og teknologisk, som har kommet lenger enn til den avsluttende demonstrasjonsfasen og er klar til markedsintroduksjon (utprøving av nyskaping med tanke på anvendelse i markedet). Det bør sikres at det ikke er noen ubalanse i finansieringen mellom forskning, utvikling og anvendelse (teknologioverføring, herunder idéfasen). Finansiering av overføring av forskningsresultater til markedsføring er derfor en oppgave som bør utføres i nært samarbeid med det sjuende rammeprogrammet og andre relevante forskningsprogrammer.
 10. Rammeprogrammet bør også omfatte markedsintroduksjon av eksisterende teknologier som skal brukes på en ny og nyskapende måte. I visse tilfeller kommer forsøksprosjekter for teknologisk demonstrasjon til å være omfattet av både rammeprogrammet og det sjuende rammeprogrammet. Det vil bare skje når visse teknologiske løsninger (f.eks. tekniske standarder på IKT-området) må godkjennes i markedsintroduksjonsfasen for en teknologi som allerede er demonstrert.
 11. Rammeprogrammet bør utfylle strukturfondene og andre relevante fellesskapsprogrammer, samtidig som det tas hensyn til at hvert instrument bør fungere etter sine særskilte framgangsmåter. Derfor bør de samme støtteberettigede kostnadene ikke finansieres to ganger.
 12. Rammeprogrammets felles mål bør oppnås gjennom særprogrammene «Programmet for

⁵ EFT L 167 av 6.7.1996, s. 55.

⁶ EFT L 183 av 11.7.1997, s. 12. Vedtaket endret ved vedtak nr. 1376/2002/EF (EFT L 200 av 30.7.2002, s. 1).

⁷ EFT L 192 av 28.7.2000, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1682/2004 (EUT L 308 av 5.10.2004, s. 1).

⁸ EFT L 333 av 29.12.2000, s. 84. Vedtaket sist endret ved europaparlaments- og rådsvedtak nr. 1776/2005/EF (EUT L 289 av 3.11.2005, s. 14).

⁹ EFT L 14 av 18.1.2001, s. 32.

¹⁰ EUT L 176 av 15.7.2003, s. 29. Vedtaket endret ved vedtak nr. 787/2004/EF (EUT L 138 av 30.4.2004, s. 12).

¹¹ EUT L 336 av 23.12.2003, s. 1. Vedtaket sist endret ved vedtak nr. 2113/2005/EF (EUT L 344 av 27.12.2005, s. 34).

¹² Ennå ikke offentliggjort i EUT.

Om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurransevne og innovasjon (2007–2013)

- entreprenørskap og nyskaping, «Støtteprogrammet for IKT-politikk» og «Intelligent energi for Europa».
13. Det bør tas hensyn til prinsippene om klarhet og like muligheter for menn og kvinner i alle programmene og i all virksomhet som omfattes av rammeprogrammet.
 14. I denne beslutning fastsettes det for hele rammeprogrammets varighet en finansiell ramme som utgjør det viktigste referansegrunnlaget for budsjettmyndighetene ved den årlige budsjettbehandlingen, som definert i punkt 37 i den tverrinstitusjonelle avtalen av 17. mai 2006 mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommissjonen om budsjett disiplin og god økonomisk forvaltning¹³.
 15. Det bør avsettes et særskilt og veiledende budsjett til hvert særprogram.
 16. For å sikre at finansieringen begrenses til tilfeller av markedssvikt og med tanke på å unngå markedsforstyrrelser, bør finansiering via rammeprogrammet skje i samsvar med Fellesskapets regler for statsstøtte og tilknyttede instrumenter samt Fellesskapets gjeldende definisjon av SMB.
 17. Ifølge avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (heretter kalt «EØS-avtalen») og tilleggsprotokollene til assosieringsavtalene kan de berørte statene delta i fellesskapsprogrammer. Deltaking av andre tredjestater bør være mulig når avtaler og framgangsmåter gjør det mulig.
 18. Rammeprogrammet og særprogrammene bør overvåkes regelmessig og vurderes med tanke på tilpasninger. Der det er mulig bør vurderingsrapportene beskrive hvordan likestillingsaspektet er integrert i programvirksomheten.
 19. Det bør treffes passende tiltak for å hindre uregelmessigheter og bedrageri samt nødvendige tiltak for å få tilbake midler som er tapt, urettmessig utbetalt eller feilaktig brukt, i samsvar med rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 av 18. desember 1995 om beskyttelse av De europeiske fellesskaps økonomiske interesser¹⁴ og (Euratom, EF) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om kontroll og inspeksjon på stedet som foretas av Kommissjonen for å beskytte De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter¹⁵ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 av 25. mai 1999 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF)¹⁶.
 20. Foretakenes vekst og konkurransevne i industri- og tjenestesektorene er avhengig av deres evne til raskt å tilpasse seg endring, utnytte mulighetene for nyskaping og utvikle produkter av høy kvalitet. Denne utfordringen berører foretak i alle størrelser, men er særlig viktig for mindre foretak. Det er derfor hensiktsmessig å opprette programmet for entreprenørskap og nyskaping.
 21. Fellesskapet kan være pådriver og koordinator for medlemsstatenes innsats. Det kan bidra til og utfylle deres resultater særlig ved å fremme utveksling av nasjonal og regional erfaring og praksis, ved å definere og formidle beste praksis og nyskapende ideer, og ved å bidra til å gjøre tjenester til støtte for foretak og nyskaping, særlig for SMB, tilgjengelig på europeisk plan.
 22. I kommisjonsmelding av 28. januar 2004 med tittelen «Fremme av teknologier for bærekraftig utvikling: En handlingsplan for miljøteknologi for Den europeiske union» etterlyses fellesskapsprogrammer som støtter utvikling og bruk av miljøteknologier, og mobilisering av finansielle instrumenter for risikodeling ved investeringer i miljøteknologier.
 23. For å støtte opprettelsen av et europeisk marked for nyskapende produkter og tjenester må medlemsstatene og Kommissjonen skape gunstige forhold for nyskapende produkter og tjenester, blant annet gjennom en aktiv tilnærming til offentlig innkjøp for å bidra til framveksten av ledende markeder og samtidig forbedre markedsadgangen for SMB samt kvaliteten på offentlige tjenester, og gjennom bedre regelverk og standarder som bygger på behov som forutses på et tidlig tidspunkt. Kommissjonen bør komme med retningslinjer om offentlig innkjøp rettet mot nyskaping.
 24. Når det gjelder teknologisk nyskaping bør SMB oppfordres til å involvere seg i høyteknologisektorer, som romfart og sikkerhet, og til å utvikle programmer innenfor Galileo-systemet for posisjonsbestemmelse ved hjelp av satellitt.
 25. Miljønyskaping er enhver form for nyskaping med sikte på betydelige og påviselige framskritt med hensyn til å nå målet om en bærekraftig utvikling gjennom å redusere virkningene på miljøet eller oppnå en mer effektiv og ansvarlig bruk av naturressurser, herunder

¹³ EUT C 139 av 14.6.2006, s. 1.

¹⁴ EFT L 312 av 23.12.1995, s. 1.

¹⁵ EFT L 292 av 15.11.1996, s. 2.

¹⁶ EFT L 136 av 31.5.1999, s. 1.

- energi. Miljønyskaping er et begrep under utvikling, og rammeprogrammet må derfor kunne tilpasses endringer. Fremme av miljønyskaping gjennom rammeprogrammet har som mål å bidra til gjennomføringen av handlingsplanen for miljøteknologier.
26. Idet det tas hensyn til miljøprogrammet LIFE+ (LIFE+) bør rammeprogrammet oppfordre til bruk av miljøteknologier gjennom forsøksprosjekter og markedsintroduksjonsprosjekter, gjennom å sikre overgangen fra vellykket demonstrasjon av nyskapende teknologi til dens markedsintroduksjon og fjerne hindre for gjennomtrenging av markedet, fremme frivillige løsninger på områder som miljøforvaltning samt etablere kontakt mellom relevante nettaktører. Det bør støtte foretakenes miljønyskaping gjennom prosjekter og samfinansiering i risikokapitalfond, men det bør ikke være snakk om dobbeltfinansiering av kostnader som finansieres under LIFE+.
27. Markedsbaserte finansielle fellesskapsinstrumenter for SMB utfyller og øker virkningen av finansielle ordninger på nasjonalt plan. De kan særlig fremme private investeringer til etablering av nye nyskapende foretak og støtte foretak med store vekstmuligheter i utvidelsesfasen for å redusere en kjent mangel på egenkapital. De kan gjøre det lettere for eksisterende SMB å få lån til virksomhet som forbedrer deres konkurranseevne og vekstmuligheter.
28. Det europeiske investeringsfond (EIF) er Fellesskapets særskilte organ for formidling av risikokapital og garantiinstrumenter til SMB. Det vier særlig oppmerksomhet mot støtte til mikrofinansiering samt finansiering på et tidlig stadium i henhold til etterspørselen i markedet og beste praksis. Det bidrar til å nå Fellesskapets mål, herunder kunnskapsamfunnet, nyskaping, vekst, sysselsetting og fremme av entreprenørskap. EIF sikrer den nødvendige kontinuitet i forvaltningen av Fellesskapets programmer og har opparbeidet seg omfattende erfaring på området. EIFs forvaltning av finansielle fellesskapsinstrumenter for SMB på Kommisjonens vegne er derfor blitt ansett som god praksis i uavhengige undersøkelser. EIF har også sakkunnskapen som trengs for å støtte nye tiltak basert på partnerskap mellom offentlig og privat sektor, iverksatt av medlemsstatene for å tiltrekke høyrisikoinvesteringer fra kapitalmarkedene til fordel for nyskapende små foretak.
29. Forestående endringer av finansielle rammevilkår og nye regnskapsstandarder gjør finansinstitusjoner mer følsomme overfor risiko, fører til en vurderingskultur og kan gjøre det vanskeligere for SMB å få kreditt, i det minste i en overgangsfase. Programmet for entreprenørskap og nyskaping bør derfor være tilpassningsdyktig med hensyn til at SMB har skiftende finansieringsbehov, herunder behovet for nærhetsfinansiering og deres tilpasning til nye finansielle rammevilkår samtidig som markedsforstyrrelser unngås. Dessuten bør virksomheten bidra til å gjøre finansinstitusjonene flinkere til å vurdere risikoer forbundet med nyskaping, med henblikk på å utvikle et system for teknologivurdering og styrke evnen SMB har til å utnytte bedre finansieringsinstrumentene som markedene tilbyr.
30. Tjenester av høy kvalitet til støtte for foretak og nyskaping spiller en viktig rolle for å sikre at SMB har informasjon om hvordan det indre marked for varer og tjenester fungerer og hvilke muligheter det gir, samt for overføring over landegrensene av nyskaping, kunnskap og teknologi. De spiller også en viktig rolle i å gi SMB lettere tilgang til informasjon om hvilke fellesskapsregler som gjelder dem, og om framtidig regelverk, slik at de kan forberede og tilpasse seg på en kostnadseffektiv måte. Betydelige erfaringer og ferdigheter er blitt opparbeidet gjennom eksisterende europeiske støttenett for foretak, som euroinfosentre og nyskapingssentre. I eksterne vurderinger er det blitt lagt vekt på at den gjennomgående rollen i leveringen av europeiske tjenester til støtte for foretak bør styrkes, blant annet ved å optimalisere samarbeidet mellom eksisterende tjenester og hjelpesentre med henblikk på å skape et samlet kontaktpunkt som er forpliktet til å behandle alle spørsmål uansett henvendelsesform. Dette gjelder formidling av informasjon om fellesskapsprogrammer og fremme av deltaking av SMB i programmene, særlig deres deltaking i det sjuende rammeprogrammet. I vurderinger er det også blitt lagt vekt på hvor viktig det er å lette samhandlingen mellom Kommisjonen og SMB.
31. Fellesskapet bør skaffe seg et solid analysegrunnlag til støtte for politikktutforming på områdene SMB, entreprenørskap, nyskaping og konkurranseevne i industrisektorer. Et slikt grunnlag bør gi tilleggsverdi til informasjonen som finnes på nasjonalt plan på disse områdene. Fellesskapet bør sørge for en felles utvikling av konkurranseevnestrategier for industri- og tjenestesektorene og for fremme av beste praksis i forbindelse med miljøet og kulturen

Om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurranseevne og innovasjon (2007–2013)

- knyttet til entreprenørskap, herunder ferdigheter, foretakets samfunnsansvar og like muligheter for menn og kvinner, samt fremme etablering av unge entreprenører, blant annet gjennom utdanning og videreopplæring fra skolenivå til høyere utdanning.
32. På Det europeiske råds møte i Brussel 20. og 21. mai 2003 ble nyskaping og entreprenørskap prioritert, og det ble lagt vekt på at Europa må gjøre mer for å omsette ideer til faktisk tilleggsverdi. Det ble oppfordret til ytterligere innsats for å skape de forhold som gjør foretak nyskapende. Den lineære nyskappingsmodellen som antar at forskning fører direkte til nyskaping har vist seg å være utilstrekkelig for å forklare nyskappingsresultater og utforme passende politiske svar med hensyn til nyskaping. I og med at foretak utgjør kjernen i nyskappingsprosessen, bør finansiering som skal stimulere til foretaks nyskapende virksomhet, forberedelser for å introdusere nyskaping på markedet samt nyskappingsforvaltning og nyskappingskultur, inngå i programmet for entreprenørskap og nyskaping. Dette bør bidra til å sikre at nyskaping virker til fremme for konkurranseevnen og får praktisk anvendelse i næringslivet. På Det europeiske råds møte i Brussel 25. og 26. mars 2004 ble det videre påpekt at rene teknologier er svært viktig for å kunne utnytte fullt og helt synergieffekter mellom foretak og miljøet. Femme av miljønyskaping, som omfatter nyskapende rene teknologier, kan bidra til å utnytte de iboende mulighetene.
33. Markedet for overføring og tilegning av kunnskap er ofte utydelig, og både mangel på informasjon og manglende evne til å knytte kontakter skaper markedshindringer. Foretak synes også det er vanskelig å innarbeide teknologier som ikke er en del av deres tradisjonelle virksomhetsområde, og tilegne seg nye ferdigheter. Den finansielle risikoen kan være høy for nyskaping, lønnsomhet kan bli forsinket på grunn av utviklingsproblemer og beskatningen vil kanskje være ulik ved suksess og fiasko. Ferdigheter som trengs for å utnytte muligheter er kanskje ikke til stede. Institusjonelle eller lovgivningsmessige hindre kan forsinke eller undergrave framvekst av nye markeder og adgangen til dem. Konkurslover kan virke svært hemmende med hensyn til å ta risiko i forbindelse med entreprenørskap på grunn av frykten for å feile. I tillegg kan økonomiske omstendigheter være avgjørende for om nyskaping finner sted eller ikke. Utvikling av et forretningsklima som er gunstig for entreprenørskap, konkurranseevne og nyskaping bør omfatte forbedring av en foretaks- og nyskappingsrettet økonomisk og administrativ reform, særlig med henblikk på økt konkurranseevne, reduserte administrative byrder for SMB og et bedre lovgivningsmessig klima for entreprenørskap, etablering og overføring av foretak, vekst og nyskaping.
34. Hindringene for nyskapende teknologiers gjennomtrenging av markedet er særlig relevant for miljøteknologi. Alt for ofte gjenspeiler ikke markedsprisene den samlede miljøkostnaden for produkter og tjenester. Kostnadsdelen som ikke gjenspeiles i markedspriser må bæres av samfunnet som helhet, istedenfor av de som har forårsaket forurensningen. Denne markedssvikten, samt Fellesskapets interesse av å bevare ressurser, hindre forurensning og verne miljøet på en mer kostnadseffektiv måte, begrunner en økt støtte til miljønyskaping.
35. Fellesskapets nyskapingstiltak har som mål å støtte utviklingen av en nyskappingspolitikk i medlemsstatene og deres regioner og gjøre det lettere å utnytte synergieffekter mellom nasjonal, regional og europeisk nyskappingspolitikk og støttevirksomhet. Fellesskapet kan tilrettelegge for utvekslinger over landegrensene, gjensidig læring og Nettverksbygging, og være en pådriver for samarbeid om nyskappingspolitikk. Nettverksbygging mellom interessegrupper er nøkkelen til å lette den flyten av kunnskap og ideer som nyskaping krever.
36. I rådsresolusjonen som ble vedtatt på møtet om telekommunikasjon i Brussel 9. desember 2004 fastsettes grunnlaget for forslaget om et nytt initiativ til kunnskapssamfunnet, som skal styrke kunnskapssamfunnets bidrag til Europas resultater. I ovennevnte melding av 2. februar 2005 foreslår Kommisjonen å rette innsatsen mot «å sørge for sterkere og varig vekst og skape flere og bedre arbeidsplasser». Den framhever bruk av IKT både i privat og offentlig sektor som et hovedelement med hensyn til å forbedre Europas nyskappingsresultater og konkurranseevne. Støtteprogrammet for IKT-politikk bør derfor opprettes.
37. Tiltak innenfor rammen av støtteprogrammet for IKT-politikk bør også støtte opp under målene i i2010-strategien, samtidig som det tas hensyn til andre fellesskapsprogrammer på IKT-området for å unngå dobbeltarbeid.
38. IKT er ryggraden i kunnskapssamfunnet. Den står for rundt halvparten av produktivitetsveksten i moderne økonomier og skaper enestående løsninger for å håndtere viktige sam-

- funnsutfordringer. Forbedringen av offentlig sektor og tjenester av allmenn interesse må gjennomføres i nær tilknytning til relevant fellesskapspolitikk, for eksempel på områdene folkehelse, utdanning og opplæring, miljø, transport og det indre markedes utvikling og konkurranse.
39. Det bør stimuleres til utnyttelse og best mulig bruk av nyskapende IKT-baserte løsninger, særlig for tjenester i områder av allmenn interesse, herunder forbedring av livskvaliteten for vanskeligstilte grupper, som funksjonshemmede eller eldre. Fellesskapsstøtte bør også gjøre det lettere å samordne og gjennomføre tiltak for å utvikle kunnskapssamfunnet i alle medlemsstater.
40. I vurderingen som er gjort halvveis i eTEN-programmet (transeuropeisk telenett) anbefales det at fellesskapsdeltaking skal styres av etterspørsel for prosjekter som støtter transeuropeiske tjenester på områder av allmenn interesse.
41. I kommisjonsmeldingene om e-forvaltning og e-helse og tilknyttede konklusjoner fra Rådet ble det oppfordret til økt innsats innen nyskaping, utveksling av god praksis og samvirkingsevne, og det ble identifisert et behov for økte synergieffekter mellom beslektede fellesskapsprogrammer. Samvirkingsevne har stor betydning for utviklingen av kunnskapssamfunnet.
42. Ved europaparlaments- og rådsdirektiv 96/9/EF av 11. mars 1996 om rettslig vern av databaser¹⁷, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/29/EF av 22. mai 2001 om harmonisering av visse sider ved opphavsrett og beslektede rettigheter i informasjonssamfunnet¹⁸ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/98/EF av 17. november 2003 om viderebruk av informasjon fra offentlig sektor¹⁹ er det fastsatt en lovgivningsramme for å behandle utfordringene knyttet til digitalt innhold i informasjonssamfunnet.
43. Ulik praksis i de enkelte medlemsstatene skaper fortsatt tekniske hindringer for utbredt tilgang til og viderebruk av informasjon fra offentlig sektor i Unionen.
44. Fellesskapstiltak i forbindelse med digitalt innhold bør ta hensyn til Fellesskapets flerspråklige og flerkulturelle særegenheter.
45. Naturressurser, som i henhold til traktatens artikkel 174 skal utnyttes forsiktig og fornuftig, omfatter, foruten fornybare energikilder, olje, naturgass og faste brensler, som er grunnleggende energikilder men også hovedkildene til karbondioksidutslipp.
46. I Kommisjonens grønnbok «For en europeisk strategi for sikker energiforsyning» ble det påpekt at Unionen blir stadig mer avhengig av eksterne energikilder, og at avhengigheten vil kunne stige til 70 % om 20 til 30 år. Den påpekte derfor behovet for avbalansere forsyningspolitikken ved hjelp av tydelige tiltak til fordel for en etterspørselspolitikk, og etterlyste et bedre styrt og mer miljøvennlig forbruk, særlig i transport- og byggesektoren. Den mente også at utvikling av nye og fornybare ressurser på energiforsyningssiden bør prioriteres for å kunne svare på utfordringene knyttet til global oppvarming og for å nå målet som allerede er innført ved tidligere handlingsplaner og resolusjoner om at innen 2010 bør 12 % av det interne bruttoforbruket av energi komme fra fornybare energikilder.
47. I henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/77/EF av 27. september 2001 om fremjing av elektrisitet som er produsert fra fornybare energikjelder i den indre elektrisitetsmarknaden²⁰ skal medlemsstatene fastsette nasjonale veiledende mål som er i samsvar med det overordnede veiledende målet til Fellesskapet på 12 % av det interne bruttoforbruket av energi innen 2010, og særlig med det veiledende målet om at innen 2010 skal elektrisk kraft fra fornybare energikilder utgjøre 22,1 % av det samlede forbruket av elektrisk kraft i Fellesskapet. I kommisjonsmeldingen av 26. mai 2004 med tittelen «Andelen fornybar energi i EU» ble det påpekt at målet om at 12 % av det samlede energiforbruket i Fellesskapet skal komme fra fornybar energi innen 2010 ikke vil kunne nås uten en betydelig ekstra innsats.
48. I henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/91/EF av 16. desember 2002 om bygningers energiytelse²¹ skal medlemsstatene innføre minstekrav til nye og eksisterende bygningers energiytelse for å sikre energisertifisering av bygninger, og krav om regelmessig vedlikehold av kjeler og klimaanlegg i bygninger.
49. I henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/30/EF av 8. mai 2003 om fremme av bruk av biodrivstoff eller annet for-

¹⁷ EFT L 77 av 27.3.1996, s. 20.

¹⁸ EFT L 167 av 22.6.2001, s. 10.

¹⁹ EUT L 345 av 31.12.2003, s. 90.

²⁰ EFT L 283 av 27.10.2001, s. 33. Direktivet endret ved tiltredelsesakten av 2003.

²¹ EFT L 1 av 4.1.2003, s. 65.

Om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurranseevne og innovasjon (2007–2013)

- nybart drivstoff i transportvirksomhet²² skal medlemsstatene sikre at en minste andel bio-drivstoff og annet fornybart drivstoff markedsføres på deres område.
50. I henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/8/EF av 11. februar 2004 om fremme av kraftvarme basert på etterspørselen etter nyttevarme på det indre energimarked og om endring av direktiv 92/42/EØF²³ skal medlemsstatene analysere muligheten for høyeffektiv kraftvarme og opprette støtteordninger tilpasset mulighetene påvist i hver enkelt stat.
51. For å gjøre det lettere å gjennomføre disse fellesskapstiltakene, oppnå større markedsgjennomtrengning for fornybare energikilder og forbedre energieffektiviteten er det behov for særlige stimuleringsprogrammer på fellesskapsplan for å skape de rette forhold for en overgang til bærekraftige energisystemer, særlig for å støtte standardisering av utstyr som produserer eller forbruker fornybare energikilder, for å øke bruken av teknologi og for å spre beste praksis for etterspørselsstyring. Det samme gjelder fellesskapstiltak for merking av energieffektiviteten til elektrisk og elektronisk utstyr, kontor- og kommunikasjonsutstyr og for standardisering av utstyr til belysning, oppvarming og klimaanlegg. Programmet «Intelligent energi for Europa» bør derfor opprettes.
52. Programmet «Intelligent energi for Europa» bør bidra til oppnåelsen av de generelle målene om en mer utstrakt bruk av flere ulike typer energi og bedre forsyningssikkerhet, samt styrke foretakenes konkurranseevne i Unionen, særlig SMB, samtidig som miljøet vernes og internasjonale forpliktelser på området overholdes. Særprogrammets tiltak for energieffektivisering bør også vektlegge tekniske forbedringer av produksjonsprosesser og tilrettelegge for effektivitetsgevinster via forbedret transportlogistikk.
53. Full effekt av den etablerte strategien for bærekraftig energi kan oppnås bare dersom det er en kontinuitet i forhold til Fellesskapets støtte til utvikling og gjennomføring av politikk samt fjerning av eksisterende ikke-tekniske hindringer gjennom mer effektive salgsfremmende kampanjer, og ikke minst gjennom støtte for å øke investeringer og stimulere til markedsintroduksjon av nyskapende teknologi i hele Fellesskapet.
54. I tillegg til miljøfordelene er fornybare energikilder og energieffektivitet blant de raskest voksende bransjene i Fellesskapet, og de skaper nye og nyskapende arbeidsplasser. Den europeiske industri for fornybar energi er verdensledende når det gjelder å utvikle teknologier for produksjon av elektrisk kraft fra fornybar energi. Slike teknologier fremmer økonomisk og sosial utjevning og medfører ingen ressursløsning.
55. Vedtak nr. 1230/2003/EF opphører å gjelde 31. desember 2006.
56. Tre av de fire særskilte tiltaksområdene i programmet som ble opprettet ved vedtak nr. 1230/2003/EF, bør videreføres under dette rammeprogram: i) fremme av energieffektivitet og fornuftig bruk av energiressurser (SAVE), ii) fremme av nye og fornybare energikilder (ALTENER) og iii) fremme av energieffektivitet og bruk av nye og fornybare energikilder i transportsektoren (STEER).
57. Den internasjonale delen (COOPENER) av programmet opprettet ved vedtak 1230/2003/EF, bør videreføres innenfor rammen av de nye fellesskapsinstrumentene for ekstern støtte som en del av et tematisk program om miljø og bærekraftig forvaltning av naturressurser, herunder energi. Det bør imidlertid være en nær forbindelse mellom den relevante delen av det tematiske programmet og programmet «Intelligent energi for Europa» slik at SMB kan dra fordel av de mulige markedene for intelligent energi som finnes utenfor Europa.
58. I samsvar med prinsippene om gode styringsmåter og bedre regelverk har Kommisjonen gitt uavhengige sakkyndige i oppdrag å forhåndsvurdere et fornyet flerårig fellesskapsprogram på energiområdet som skal etterfølge det nåværende programmet «Intelligent energi for Europa» etter 31. desember 2006. I rapporten konkluderte de sakkyndige med at det er nødvendig å sikre videreføringen av programmet «Intelligent energi for Europa» etter 2006 og fornye det i et mer omfattende og ambisiøst instrument. Programmet bør også ha som mål å ytterligere forbedre Europas styrke og sakkunnskap på området bærekraftige energiteknologier og deres anvendelse.
59. Det bør tas hensyn til behovet for brukervennlighet og enkel administrasjon når rammeprogrammet gjennomføres. Kommisjonen bør utgi og distribuere en brukerhåndbok med et sett lettfattelige, enkle og oversiktlige allmenne prinsipper for støtemottakernes deltaking i rammeprogrammet. Dette bør særlig lette del-

²² EUT L 123 av 17.5.2003, s. 42.

²³ EUT L 52 av 21.2.2004, s. 50.

- takingen av SMB. Brukerhåndboken bør inneholde informasjon om støttemottakernes rettigheter og plikter, finansielle bestemmelser om for eksempel berettigede kostnader og støttenivåer; underliggende prinsipper for administrative regler og framgangsmåter, særlig brukervennlige framgangsmåter for søknader, eventuelt i to trinn, forutsatt at en slik framgangsmåte ikke forlenger tidsrommet mellom vurderingen og undertegningen av kontrakten; regler for bruk og formidling av prosjektresultater; og prinsipper for vurdering, valg og godkjenning av forslag.
60. På grunnlag av en nytte- og kostnadsanalyse kan Kommisjonen bruke et nytt eller et eksisterende utøvende organ for å gjennomføre rammeprogrammet, som fastsatt i rådsforordning (EF) nr. 58/2003 av 19. desember 2002 om fastsettelse av vedtekter for utøvende organer som skal utføre visse oppgaver i forbindelse med forvaltning av fellesskapsprogrammer²⁴.
61. Rammeprogrammet bør også danne grunnlag for overveielser om europeiske nyskappingsstrategiers framtidige strukturer og behov.
62. Siden målene for denne beslutning med hensyn til fremme av konkurranseevne og nyskaping i Fellesskapet, ikke kan nås på tilfredsstillende måte av medlemsstatene på grunn av behovet for multilaterale partnerskap, tverrnasjonal mobilitet og informasjonsutveksling i hele Fellesskapet, og derfor, på grunn av de foreslåtte tiltaks art, bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet nedfelt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne beslutning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
63. De tiltak som er nødvendige for å gjennomføre denne beslutning bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen²⁵.
64. Tatt i betraktning arten av de spørsmål som skal behandles i særprogrammene, bør Kommisjonen bistås av ulike komiteer for gjennomføringen av hvert program. Komiteene kommer til å møtes på samme tidspunkt med jevne mellomrom slik at de kan avholde felles møter for å drøfte spørsmål av gjennomgående eller felles interesse, som fastsettes av EIPs forvaltningskomité (EIPC) i samarbeid med Kommisjonen.
65. For å bedre samsvaret mellom rammeprogrammets deler og øke programmets gjennomslagskraft bør Kommisjonen bistås av et strategisk rådgivende utvalg for konkurranseevne og nyskaping.
66. Ved europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 456/2005/EF av 9. mars 2005 om opprettelse av et flerårig fellesskapsprogram for å gjøre digitalt innhold i Europa mer tilgjengelig, mer anvendelig og enklere å utnytte²⁶ blir det opprettet et flerårig program kalt «eContent-plus». Beslutningen vil opphøre å gjelde 31. desember 2008. Tiltak for å gjøre digitalt innhold i Europa mer tilgjengelig, mer anvendelig og enklere å utnytte bør videreføres etter denne datoen under støtteprogrammet for IKT-politikk som opprettes ved denne beslutning.
67. Tiltakene fastsatt i beslutning 96/413/EF bør innarbeides i programmet for entreprenørskap og nyskaping. Beslutning 96/413/EF bør derfor oppheves —

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Avdeling I

Felles bestemmelser

Kapittel I

Rammeprogrammet for konkurranseevne og nyskaping

Artikkel 1

Opprettelse

1. Det opprettes et rammeprogram for fellesskapstiltak på områdene konkurranseevne og nyskaping, med særlig vekt på behovene til SMB, for tidsrommet 1. januar 2007 til 31. desember 2013 (heretter kalt «rammeprogrammet»).
2. Rammeprogrammet skal bidra til den konkurranseevne og nyskapevne Fellesskapet har i kraft å være et avansert kunnskapssamfunn, der bærekraftig utvikling er basert på solid økonomisk vekst, en svært konkurransedyktig sosial markedsøkonomi med høy grad av beskyttelse og forbedring av miljøkvaliteten.
3. Rammeprogrammet skal ikke omfatte forskning, teknologisk utvikling og demonstrasjon som skjer i samsvar med traktatens artikkel 166. Det skal bidra til å minske avstan-

²⁴ EFT L 11 av 16.1.2003, s. 1.

²⁵ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23. Beslutningen endret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 av 22.7.2006, s. 11).

²⁶ EUT L 79 av 24.3.2005, s. 1.

Om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurranseevne og innovasjon (2007–2013)

den mellom forskning og nyskaping og fremme alle former for nyskaping.

d) andre tredjestater, når avtaler og framgangsmåter gjør det mulig.

Artikkel 2

Mål

1. Programmet skal ha følgende mål:
 - a) utvikle konkurranseevnen til foretak, særlig SMB,
 - b) fremme alle former for nyskaping, herunder miljønyskaping,
 - c) framskynde utviklingen av et bærekraftig, konkurransedyktig, nyskappende og inkluderende informasjonssamfunn,
 - d) fremme energieffektivitet og nye og fornybare energikilder i alle sektorer, herunder transportsektoren.
2. Målene i rammeprogrammet skal nås gjennom følgende særprogrammer som opprettes i avdeling II (heretter kalt «særprogrammene»):
 - a) programmet for entreprenørskap og nyskaping,
 - b) støtteprogrammet for informasjons- og kommunikasjonspolitikk (IKT),
 - c) programmet «Intelligent energi for Europa».

Artikkel 3

Budsjett

1. Finansieringsrammen for gjennomføring av rammeprogrammet skal være 3 621 300 000 euro.
2. En veiledende budsjettfordeling for særprogrammene er angitt i vedlegg I.
3. Budsjettmyndigheten skal godkjenne de årlige tildelingene innenfor de finansielle rammevilkårene.

Artikkel 4

Tredjestaters deltaking

Rammeprogrammet er åpent for deltaking for

- a) stater i Det europeiske frihandelsforbund (EF-TA) som er medlemmer av Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS), i samsvar med vilkårene i EØS-avtalen,
- b) søkerstater som omfattes av en førtiltredelsesstrategi, i samsvar med de allmenne prinsipper og vilkår for statenes deltaking i fellesskapsprogrammer som er fastsatt i de respektive rammeavtaler og assosieringsrådsbeslutninger,
- c) stater i det vestlige Balkan, i samsvar med bestemmelser som skal avtales med disse statene etter inngåelsen av rammeavtaler om deres deltaking i fellesskapsprogrammer,

Kapittel II

Rammeprogrammets gjennomføring

Artikkel 5

Årlige arbeidsprogrammer

1. Kommisjonen skal vedta årlige arbeidsprogrammer for særprogrammene etter framgangsmåten omhandlet i artikkel 46 nr. 2, samtidig som det tas hensyn til behovet for tilpassning til framtidig utvikling, særlig etter den foreløpige vurderingen.
Kommisjonen skal sikre at det gjennomføres årlige arbeidsprogrammer og umiddelbart og uttømmende underrette Europaparlamentet om utarbeidingen gjennomføringen av dem.
2. Endringer i de årlige arbeidsprogrammene som gjelder budsjetttildelinger på over 1 million euro, skal vedtas i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 46 nr. 2.

Artikkel 6

Felles gjennomføringstiltak for rammeprogrammet

1. Instrumentene nevnt i avsnitt 2 i kapittel I, avsnitt 2 i kapittel II og avsnitt 2 i kapittel III i avdeling II skal utgjøre en felles verktøykasse for rammeprogrammet. De kan også brukes til å nå målene i særprogrammene som fastsatt i det relevante årlige arbeidsprogrammet. En fullstendig og detaljert liste over instrumenter skal inngå i brukerhåndboken nevnt i artikkel 47.
2. Finansieringen som gis skal til fulle overholde Fellesskapets regler for statsstøtte og tilknyttede instrumenter. Fellesskapets regler for offentlig tilgang til dokumenter skal få anvendelse. Det skal tas hensyn til prinsippene om klarhet og integrering av likestillingsaspektet.

Artikkel 7

Faglig bistand

Finansieringsrammen som fastsettes ved denne beslutning, kan også dekke nødvendige utgifter til forberedende tiltak, overvåking, kontroll, revisjon og vurdering som er direkte nødvendig for en virkningsfull gjennomføring av denne beslutning og for oppnåelsen av dens mål.

Slike tiltak kan særlig omfatte undersøkelser, møter, informasjonsvirksomhet, publikasjoner, utgifter til IT-verktøy, IT-systemer og IT-nett for

utveksling og behandling av opplysninger, samt andre utgifter til faglig, vitenskapelig eller administrativ bistand og sakkunnskap som Kommisjonen kan komme til å trenge i forbindelse med gjennomføringen av denne beslutning.

Artikkel 8

Overvåking og vurdering

1. Kommisjonen skal regelmessig overvåke gjennomføringen av rammeprogrammet og særprogrammene. Den skal også undersøke synergieffekter innenfor rammeprogrammet og med andre utfyllende fellesskapsprogrammer og, der det er mulig, synergieffekter med nasjonale programmer som Unionen samfinansierer. Når det er mulig, skal den undersøke likestillingsaspektet og overholdelsen av prinsippet om likebehandling i programvirksomhet.

Kommisjonen skal utarbeide en årlig gjennomføringsrapport for rammeprogrammet og hvert særprogram der den undersøker virksomhetene som har fått støtte med hensyn til finansiell gjennomføring, resultater og eventuelt virkning. I årsrapporten om programmet for entreprenørskap og nyskaping skal miljønyskapingsevne tydelig angis.

2. Det skal foretas foreløpige vurderinger og sluttvurderinger av rammeprogrammet og særprogrammene. Vurderingene skal blant annet omfatte relevans, samsvar og synergieffekter, effektivitet, virkningsgrad, bærekraftighet, anvendelighet og eventuelt finansieringsfordeling på sektorer. I sluttvurderingen skal det dessuten undersøkes i hvilken grad målene i rammeprogrammet som helhet og i hvert enkelt særprogram er nådd.

I både foreløpige vurderinger og sluttvurderinger skal det benyttes passende metoder for å måle virkningen av rammeprogrammet og hvert enkelt særprogram med hensyn til deres mål, herunder konkurranseevne, nyskaping, entreprenørskap, økt produktivitet, sysselsetting og miljø.

I vurderingene skal det undersøkes hvilken kvalitet det er på tjenestene nevnt i artikkel 21 nr. 2 som ytes av partnere i nettet. De foreløpige vurderingene kan også omfatte elementer fra den etterfølgende vurderingen av tidligere programmer.

3. De foreløpige vurderingene og sluttvurderingene av særprogrammene og de nødvendige budsjetttildelingene skal inngå i de respektive årlige arbeidsprogrammene.

I de årlige arbeidsprogrammene skal det fastsettes et sett med målbare mål for hvert tiltak og utarbeides passende vurderingskriterier og et sett med kvantitative og kvalitative indikatorer for å måle effekten av å få resultater som vil bidra til å nå målene i rammeprogrammet som helhet og målene i de berørte særprogrammene.

De foreløpige vurderingene og sluttvurderingene av rammeprogrammet og de nødvendige budsjetttildelingene skal inngå i det årlige arbeidsprogrammet for programmet for entreprenørskap og nyskaping.

4. Den foreløpige vurderingen av rammeprogrammet skal være fullført innen 31. desember 2009 og sluttvurderingen innen 31. desember 2011.

De foreløpige vurderingene og sluttvurderingene av særprogrammene skal foretas på en måte som gjør det mulig å ta hensyn til dem i den foreløpige vurderingen og sluttvurderingen av rammeprogrammet.

5. Kommisjonen skal oversende de årlige gjennomføringsrapportene, resultatene av de foreløpige vurderingene og sluttvurderingene av rammeprogrammet og dets særprogrammer til Europaparlamentet, Rådet, Den europeiske økonomiske og sosiale komité og Regionkomiteen.

Artikkel 9

Beskyttelse av Fellesskapets økonomiske interesser

1. Kommisjonen skal sikre at Fellesskapets økonomiske interesser beskyttes ved gjennomføring av tiltak som finansieres ved denne beslutning, gjennom å iverksette tiltak for å hindre bedrageri, korrupsjon og annen ulovlig virksomhet, gjennom virkningsfulle kontroller og tilbakeføring av urettmessig utbetalte beløp og, dersom det påvises uregelmessigheter, gjennom sanksjoner som er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende, i samsvar med forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95, forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og forordning (EF) nr. 1073/1999.
2. For fellesskapstiltak som finansieres i henhold til denne beslutning, skal forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 få anvendelse ved enhver overtredelse av en bestemmelse i fellesskapsretten, herunder overtredelser av en kontraktfestet forpliktelse som følger av rammeprogrammets anvendelse, som skyldes en økonomisk aktørs

Om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurranseevne og innovasjon (2007–2013)

handling eller unnlattelse, som medfører eller kan medføre negative konsekvenser for Den europeiske unions alminnelige budsjett eller budsjetter som den forvalter, som følge av en uberettiget utgiftspost.

3. Alle gjennomføringstiltak som følger av denne beslutning, skal inneholde bestemmelser særlig om overvåking og finansiell kontroll foretatt av Kommisjonen eller dens representant, og om revisjoner foretatt av Revisjonsretten, om nødvendig på stedet.

Avdeling II

Særprogrammene

Kapittel I

Programmet for entreprenørskap og nyskaping

Avsnitt 1

Mål og virkeområder

Artikkel 10

Opprettelse og mål

1. Det opprettes et program for entreprenørskap og nyskaping til støtte for foretak, særlig SMB, entreprenørskap, nyskaping, herunder miljønyskaping og industriell konkurranseevne.
2. Programmet for entreprenørskap og nyskaping skal tilrettelegge for tiltak som støtter, forbedrer, oppmuntrer til og fremmer
 - a) tilgang til finansiering for SMB i etablerings- og vekstfasen og investering i nyskapingsevne,
 - b) etablering av et gunstig klima for samarbeid mellom SMB, særlig for samarbeid over landegrensene,
 - c) alle former for nyskaping i foretak,
 - d) miljønyskaping,
 - e) entreprenørskap og nyskapingsskiltur,
 - f) foretaks- og nyskapingssrettet økonomisk og administrativ reform.

Artikkel 11

Tilgang til finansiering for SMB i etablerings- og vekstfasen

Tiltak i forbindelse med tilgang til finansiering for SMB i etablerings- og vekstfasen og investering i nyskapingsevne, herunder miljønyskaping, kan omfatte

- a) økte investeringer av risikokapitalfond og investeringsinstrumenter som fremmes av såkorninvestorer,
- b) styrking av lånefinansieringsinstrumenter for SMB,

- c) forbedring av SMBs finansielle rammevilkår og investeringsvillighet.

Artikkel 12

Samarbeid mellom SMB

Tiltak i forbindelse med samarbeid mellom SMB kan omfatte

- a) utvikling av tjenester til støtte for SMB,
- b) bidrag til tiltak for å hjelpe og oppmuntre SMB til å samarbeide med andre foretak og andre nyskapinge aktører over landegrensene, herunder deltaking av SMB i europeisk og internasjonalt standardiseringsarbeid,
- c) fremme og lette av internasjonalt samarbeid mellom foretak, herunder på regionalt plan og gjennom SMB-nett som fremmer samordning og utvikling av deres økonomiske virksomhet og industrivirksomhet.

Artikkel 13

Nyskapingsevne

Tiltak i forbindelse med nyskapingsevne kan omfatte

- a) utvikling av sektorspesifikk nyskaping, grupperinger, nyskapingssnett, nyskapingsspartnerskap mellom offentlig og privat sektor og samarbeid med relevante internasjonale organisasjoner, og bruk av nyskapingssforvaltning,
- b) støtte til nasjonale og regionale programmer for nyskaping blant foretak,
- c) støtte til innføring av nyskapinge teknologier og begreper og til nyskapinge bruk av eksisterende teknologier og begreper,
- d) støtte til tjenester for overføring av tverrnasjonal kunnskap og teknologi og for beskyttelse og forvaltning av immaterialrett og industriell eiendomsrett,
- e) utvikling og utforskning av nye typer nyskapingstjenester,
- f) fremme av teknologi og kunnskap gjennom arkivering og overføring av opplysninger.

Artikkel 14

Miljønyskapingsevne

Tiltak i forbindelse med miljønyskaping kan omfatte

- a) støtte til innføring av miljøteknologier og miljønyskapingsevne,
- b) samfinansiering i risikokapitalfond som skaffer egenkapital blant annet til foretak som investerer i miljønyskaping etter framgangsmåten i vedlegg II,

- c) fremme av miljønyskappingsnett og -grupperinger og partnerskap mellom offentlig og privat sektor innen miljønyskaping, utvikling av nyskapende forretningstjenester og lette eller fremme av miljønyskaping,
- d) fremme av nye og integrerte tilnæringsmåter til miljønyskaping på områder som miljøforvaltning og miljøvennlig utforming av produkter, prosesser og tjenester, idet det tas hensyn til samlet levetid.

Artikkel 15

Entreprenørskap og nyskapingkultur

Tiltak i forbindelse med entreprenørskap og nyskapingkultur kan omfatte

- a) utvikling av tenkemåter, ferdigheter og en kultur som fremmer entreprenørskap, og en bedre balanse mellom risikoen og gevinsten ved entreprenørskap, særlig for kvinner og unge,
- b) fremme av et forretningsklima som er gunstig for nyskaping, foretaksutvikling og vekst,
- c) støtte til politikkutvikling og samarbeid mellom aktører, herunder tverrnasjonalt samarbeid mellom nasjonale og regionale programforvaltere, særlig med henblikk på å gjøre programmene og tiltakene mer SMB-vennlige,
- d) fremme av etablering og overdragelse av foretak.

Artikkel 16

Foretaks- og nyskappingsrettet økonomisk og administrativ reform

Tiltak i forbindelse med foretaks- og nyskappingsrettet økonomisk og administrativ reform kan omfatte

- a) innsamling av opplysninger, analysering og overvåking av resultater samt utvikling og samordning av politikk,
- b) bidrag til fastsettelse og fremme av strategier for konkurranseevne for industri- og tjenestektorene,
- c) støtte til gjensidig læring i og mellom nasjonal, regional og lokal forvaltning for å oppnå best mulig resultat.

Avsnitt 2

Gjennomføring

Artikkel 17

Finansielle fellesskapsinstrumenter for SMB

1. Finansielle fellesskapsinstrumenter skal benyttes med henblikk på å lette tilgangen til finansiering for SMB i visse faser av deres levetid: så-

kornfase, etablering, utvidelse og overdragelse av foretak. Investeringer som SMB gjør i virksomhet av typen teknologisk utvikling, nyskaping, herunder miljønyskaping, og teknologioverføring samt utvidelse av deres forretningsvirksomhet over landegrensene, skal omfattes av virkeområdet for de relevante instrumentene.

2. Instrumentene nevnt i nr. 1 skal være følgende:
 - a) ordningen for SMB som er nyskapende og i sterk vekst (GIF),
 - b) garantiordningen for SMB (SMEG),
 - c) ordningen for kapasitetsoppbygging (CBS).
3. Gjennomføringsordninger for de ulike instrumentene er fastsatt i vedlegg II.

Artikkel 18

GIF

1. GIF skal ivaretas av Det europeiske investeringsfond (EIF) på vegne av Kommisjonen. GIF skal ha som oppgave å
 - a) bidra til etableringen og finansieringen av SMB og begrense ubalansen i markedet mellom egenkapital og risikokapital som hindrer SMB i å utnytte sine vekstmuligheter, med henblikk på å forbedre det europeiske risikokapitalmarkedet,
 - b) støtte nyskapende SMB med store vekstmuligheter, særlig de som driver med forskning, utvikling og annen nyskapingvirksomhet.
2. GIF skal bestå av følgende to deler:
 - Den første delen, «GIF1», skal omfatte investeringer i startfasen (såkornfase og etablering). Den skal investere i spesialiserte risikokapitalfond, for eksempel startfasefond, fond som driver regionalt, fond som er rettet mot særskilte sektorer, teknologier eller forskning og utvikling, samt fond knyttet til kuvøser, som i sin tur skal skaffe kapital til SMB. Den kan også saminvestere i fond og investeringsinstrumenter som forvaltes av såkorninvestorer.
 - Den andre delen, «GIF2», skal omfatte investeringer i utvidelsesfasen og investere i spesialiserte risikokapitalfond, som i sin tur skal skaffe ansvarlig lånekapital eller egenkapital til nyskapende SMB med store vekstmuligheter i utvidelsesfasen. GIF2-investeringer skal unngå oppkjøps- eller utskiftningskapital beregnet på foretaksopptilgang.

Om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurransevne og innovasjon (2007–2013)

Dersom det er hensiktsmessig, kan GIF også investere i formidlere ved å arbeide med nasjonale eller regionale ordninger som skal fremme foretak som investerer i små foretak.

I tillegg til finansieringen fra GIF skal hoveddelen av kapitalen som investeres i et fond, stilles til rådighet av investorer som arbeider under forhold som samsvarer med prinsippet om normal markedsatferd, uavhengig av investorenes juridiske form og eierstruktur.

Artikkel 19

SMEG-ordningen

1. SMEG-ordningen skal ivaretas av EIF på vegne av Kommisjonen.
SMEG-ordningen skal ha som oppgave å
 - a) stille motgarantier eller eventuelt medgarantier for garantiordninger i de støtteberettigede statene,
 - b) stille direkte garantier for enhver annen relevant finansformidler.
2. SMEG-ordningen skal bestå av følgende fire deler:
 - Den første delen, a) lånefinansiering via lån eller leasing, skal redusere de særlige vanskelighetene som SMB står overfor med hensyn til finansieringstilgang enten på grunn av den antatt høyere risikoen knyttet til investeringer i visse kunnskapsbaserte virksomheter som teknologisk utvikling, nyskaping og teknologioverføring eller på grunn av manglende sikkerhet.
 - Den andre delen, b) mikrokredittfinansiering, skal oppmuntre finansinstitusjoner til å spille en større rolle når det gjelder å yte lån av lavere beløp som vanligvis ville innebære forholdsmessig høyere behandlingskostnader per enhet for låntakere med utilstrekkelige garantier. I tillegg til garantier eller motgarantier kan finansformidlere motta støtte for delvis å kompensere for de høye administrasjonskostnadene ved mikrokredittfinansiering.
 - Den tredje delen, c) garantier for investeringer av egenkapital eller ansvarlig lånekapital i SMB, skal omfatte investeringer som yter såkornkapital og/eller kapital i etableringsfasen samt usikret gjeld, for å redusere de særlige vanskelighetene som SMB står overfor på grunn av sin svake finansielle struktur og de som oppstår på grunn av overdragelse av foretak.
 - Den fjerde delen, d) verdipapirisering av SMBs lånefinansieringsporteføljer, skal

skaffe ytterligere lånefinansiering for SMB under passende risikodelingsordninger med de berørte institusjonene. Støtte til disse transaksjonene skal gis på vilkår av at finansinstitusjonen påtar seg å stille til rådighet en betydelig del av den anskaffede kapitalen for nye lån til SMB i et rimelig tidsrom. Størrelsen på den nye lånefinansieringen skal beregnes i forhold til størrelsen på den garanterte porteføljerisikoen og skal sammen med tidsrommet forhandles fram med hver enkelt låneinstitusjon.

Artikkel 20

CBS

1. CBS skal ivaretas sammen med internasjonale finansinstitusjoner, herunder Den europeiske bank for gjenoppbygging og utvikling (EBRD), Den europeiske investeringsbank (EIB), EIF og Det europeiske råds utviklingsbank (CEB). CBS skal ha som oppgave å
 - a) forbedre investerings- og teknologikunnskapen til fond og andre finansformidlere som investerer i nyskapende SMB eller SMB med vekstmuligheter,
 - b) stimulere tilførselen av kreditt til SMB ved å forbedre framgangsmåtene for kredittvurderingen ved lån til SMB.
2. CBS skal bestå av såkornkapitaltiltaket og partnerskapstiltaket.

Såkornkapitaltiltaket skal gi støtte for å stimulere tilførselen av risikokapital til nyskapende SMB og andre SMB med vekstmuligheter, herunder foretak innenfor tradisjonell økonomi, gjennom støtte til såkornkapitalfond eller etableringsfond eller lignende organisasjoner. Støtte kan også gis til langsiktig rekruttering av personale med særskilt sakkunnskap innen investering eller teknologi.

Partnerskapstiltaket skal gi støtte til finansformidlere for å dekke kostnadene ved faglig bistand for å forbedre deres framgangsmåter for kredittvurdering for lånefinansiering av SMB, med sikte på å fremme tilførselen av finansiering til SMB i stater med liten grad av bankformidling.

I partnerskapstiltaket menes med «liten grad av bankformidling» bankvirksomhet i stater der nasjonal kreditt i prosent av bruttonasjonalproduktet er betydelig under Fellesskapets gjennomsnitt i henhold til relevante opplysninger fastsatt av Den europeiske sentralbank eller Det internasjonale valutafond.

Partnerskapstiltaket skal støtte den rammekreditt eller risikodeling som internasjonale finansin-

stisjoner stiller til rådighet for sine partnere (banker eller finansinstitusjoner) fra støtteberettigede stater. En vesentlig del av tiltaket skal dreie seg om å forbedre bankers og andre finansinstitusjoners evne til å vurdere den kommersielle levedyktigheten til prosjekter med et betydelig innslag av miljønyskaping.

Artikkel 21

Tjenester til støtte for foretak og nyskaping

1. Det skal oppmuntres til tjenester til støtte for foretak og nyskaping, særlig for SMB.
2. Tatt i betraktning erfaringer og ferdigheter som er opparbeidet gjennom eksisterende europeiske nett for foretaksstøtte, kan partnere i nettet få finansiell støtte til særlig å yte
 - a) tjenester i forbindelse med informasjon, tilbakemeldinger, foretakssamarbeid og internasjonalisering,
 - b) tjenester i forbindelse med nyskaping og overføring både av teknologi og kunnskap,
 - c) tjenester som oppfordrer SMB til å delta i det sjuende rammeprogrammet.
 - d) Nærmere opplysninger om slike tjenester er angitt i vedlegg III.
3. Kommisjonen skal velge ut nettpartnerne gjennom forslagsinnbydelser i forbindelse med de ulike tjenestene nevnt i nr. 2. Etter forslagsinnbydelsene kan Kommisjonen opprette en partnerskapsrammeavtale med utvalgte nettpartnere som inneholder bestemmelser om virksomhetstypene som tilbys, framgangsmåten for tildeling av støtte til dem og partenes alminnelige rettigheter og plikter. Partnerskapsrammeavtalen kan omfatte hele programmets varighet.
4. I tillegg til tjenestene nevnt i nr. 2 kan Kommisjonen gi finansiell støtte til gjennomføring av annen virksomhet som rammeprogrammet omfatter etter forslagsinnbydelser, som kan begrenses til bare nettpartnerne. Slike tjenester skal sikre at interesserte parter og mulige søkere kan få omfattende bistand når det gjelder støttemulighetene rammeprogrammet gir.
5. Kommisjonen skal støtte nettpartnerne ved å sørge for nødvendig samordning og bistand til driften. Organisasjoner i stater som ikke deltar i rammeprogrammet, kan få lov til å gjøre bruk av samordningen og bistanden.
6. Kommisjonen skal sikre at nettpartnerne samarbeider med hverandre, og dersom en nettpartner ikke er i stand til å behandle en henvendelse direkte, skal den videresende henvendelsen til en kvalifisert nettpartner.

Artikkel 22

Forsøks- og markedsintroduksjonsprosjekter for nyskaping og miljønyskaping

Fellesskapet skal støtte prosjekter som gjelder første anvendelse eller markedsintroduksjon av fellesskapsrelevante nyskapende eller miljønyskapende teknikker, produkter eller praksis, som allerede er blitt demonstrert teknisk med hell, men som på grunn av gjenværende risiko ikke har oppnådd noen betydelig markedsgjennomtrengning. De skal utarbeides med tanke på å fremme en mer utstrakt bruk av slike teknikker, produkter eller slik praksis i de deltakende statene og lette deres introduksjon på markedet.

Artikkel 23

Politikkanalyser, utvikling, samordning og partnerskap

Til støtte for politikkanalyser, utvikling og samordning med deltakende stater kan følgende iverksettes:

- a) undersøkelser, datainnsamling, spørreundersøkelser og publikasjoner, helst basert på offisiell statistikk,
- b) partnerskap og møter mellom sakkyndige, herunder sakkyndige fra offentlige institusjoner, sakkyndige utsendt av SMB og andre berørte parter, konferanser og andre arrangementer,
- c) holdningsskapende tiltak, nettsamarbeid og annen relevant virksomhet,
- d) vurdering av nasjonale og regionale resultater og arbeid med god praksis, herunder formidling og gjennomføring.

Artikkel 24

Støttetiltak for programmet for entreprenørskap og nyskaping

Kommisjonen skal regelmessig iverksette følgende tiltak:

- a) analysere og overvåke spørsmål med hensyn til konkurranseevne og bestemte sektorer, blant annet med henblikk på Kommisjonens årsrapport om europeisk industris konkurranseevne,
- b) utarbeide konsekvensanalyser for fellesskapstiltak med særlig betydning for foretakenes konkurranseevne og offentliggjøre dem med henblikk på å identifisere områder hvor eksisterende regelverk bør forenkles eller hvor det er behov for nye lovgivningsmessige tiltak for å gjøre nyskaping mer tiltrekkende i Fellesskapet,
- c) vurdere bestemte sider eller bestemte gjennomføringstiltak i forbindelse med programmet for entreprenørskap og nyskaping,

Om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurransevne og innovasjon (2007–2013)

- d) formidle passende informasjon i forbindelse med programmet for entreprenørskap og nyskaping.

Avsnitt 3

Årlig arbeidsprogram

Artikkel 25

Årlig arbeidsprogram

Det årlige arbeidsprogrammet skal i samsvar med målene fastsatt i artikkel 10 inneholde en nærmere beskrivelse av

- a) hvilke tiltak som trengs for å gjennomføre det,
- b) prioriteringer,
- c) kvalitative og kvantitative mål,
- d) passende vurderingskriterier og kvantitative og kvalitative indikatorer for å analysere effekten av å få resultater som vil bidra til å nå målene i særprogrammene og i rammeprogrammet som helhet,
- e) tidsplaner for gjennomføring,
- f) regler for deltaking,
- g) kriterier for utvelgning og vurdering av tiltakene.

I det årlige arbeidsprogrammet skal tiltak som fremmer miljønyskaping tydelig angis.

Virksomhet i henhold til artikkel 24 skal ikke omfattes av det årlige arbeidsprogrammet.

Kapittel II

Støtteprogrammet for IKT-politikk

Avsnitt 1

Mål og virkeområder

Artikkel 26

Opprettelse og mål

1. Det opprettes et støtteprogram for IKT-politikk til støtte for IKT-politikk.
2. Støtteprogrammet for IKT-politikk skal omfatte følgende tiltak:
 - a) utvikling av et felles europeisk informasjonsområde og styrking av det indre marked for IKT-produkter og -tjenester og IKT-baserte produkter og tjenester,
 - b) stimulering til nyskaping gjennom bredere bruk av og investering i IKT,
 - c) utvikling av et inkluderende informasjonssamfunn og gunstigere og mer virkningsfulle tjenester på områder av allmenn interesse, samt bedring av livskvalitet.
3. Tiltakene nevnt i nr. 2 skal gjennomføres med særlig vekt på å fremme og øke bevissthet om de muligheter og fordeler som IKT innebærer

for borgere, offentlige myndigheter og foretak, særlig SMB.

Artikkel 27

Det felles europeiske informasjonsområdet

Målet med tiltak i forbindelse med det felles europeiske informasjonsområdet skal være

- a) å sikre uhindret tilgang til IKT-baserte tjenester og skape passende rammevilkår for rask, relevant og effektiv tilnærming mellom digital kommunikasjon og digitale tjenester, idet det tas hensyn til samvirkingsevne, bruk av åpne standarder samt sikkerhetsmessige og tillitsmessige sider,
- b) å forbedre vilkårene for utvikling av digitalt innhold, idet det tas hensyn til flerspråklighet og kulturelt mangfold,
- c) å overvåke det europeiske informasjonssamfunnet gjennom datainnsamling og analyse av utviklingen, tilgjengeligheten og bruken av digitale kommunikasjonstjenester, herunder utbredelsen av Internett, tilgang til og bruk av bredbånd samt utviklingen når det gjelder innhold og tjenester.

Artikkel 28

Nyskaping gjennom bredere bruk av og investering i IKT

Målet med tiltak i forbindelse med nyskaping gjennom bredere bruk av og investering i IKT skal være

- a) å fremme nyskaping i prosesser, tjenester og produkter som er basert på IKT, særlig i SMB og offentlige tjenester, idet det tas hensyn til de nødvendige ferdighetskravene,
- b) å lette samspillet mellom offentlig og privat sektor samt partnerskap for framskyndet nyskaping og investering i IKT,
- c) å fremme og øke bevisstheten om de muligheter og fordeler som IKT og dens nye bruksområder innebærer for borgere og foretak, herunder øke tilliten til og åpenheten for ny IKT samt stimulere til debatt på europeisk plan om nye tendenser og ny utvikling innen IKT.

Artikkel 29

Et inkluderende informasjonssamfunn, gunstigere og mer virkningsfulle tjenester på områder av allmenn interesse og bedre livskvalitet

Målet med tiltak i forbindelse med utvikling av et inkluderende informasjonssamfunn og gunstigere og mer virkningsfulle tjenester på områder av allmenn interesse, samt bedring av livskvalitet, skal være

- a) å gjøre IKT, herunder digitalt innhold, mer tilgjengelig og digital kompetanse mer utbredt,
- b) å styrke tilliten samt støtten til IKT-bruk, særlig med tanke på personvern,
- c) å forbedre kvaliteten, virkningen og tilgjengeligheten av samt tilgangen til elektroniske tjenester på områder av allmenn interesse og med hensyn til IKT-basert deltaking i samfunnet, herunder eventuelt samvirkende felleseuropeiske eller grensekryssende offentlige tjenester samt utvikling av moduler av felles interesse og utveksling av god praksis.

Avsnitt 2

Gjennomføring

Underavsnitt 1

Gjennomføring av prosjekter, tiltak i forbindelse med beste praksis og tematiske nett

Artikkel 30

Allment

Støtteprogrammet for IKT-politikk kan gjennomføres ved hjelp av prosjekter, tiltak i forbindelse med beste praksis og tematisk nett, herunder tiltak for omfattende prøving og demonstrasjon av nyskapende offentlige tjenester med en felleseuropeisk dimensjon.

Prosjekter, tiltak i forbindelse med beste praksis og tematiske nett skal ha som mål å fremme utbredelsen og best mulig bruk av nyskapende IKT-baserte løsninger, særlig for tjenester på områder av allmenn interesse og for SMB. Fellesskapsstøtte skal også gjøre det lettere å samordne og gjennomføre tiltak for å utvikle kunnskapssamfunnet i alle medlemsstater.

Artikkel 31

Prosjekter, tiltak i forbindelse med beste praksis og tematiske nett

1. Følgende skal støttes:
 - a) prosjekter, herunder gjennomførings-, forsøks- og markedsintroduksjonsprosjekter,
 - b) tiltak for beste praksis for å formidle kunnskap og utveksle erfaringer i hele Fellesskapet,
 - c) tematiske nett som knytter sammen en rekke interessegrupper omkring samme mål for å forenkle samordning av virksomhet og overføring av kunnskap.
2. Prosjektene skal ha som mål å fremme nyskaping, overføring av teknologi og formidling av nye teknologier som allerede er klare for markedsintroduksjon.

Fellesskapet kan tildele støtte for å bidra til budsjettet for prosjektene nevnt i nr. 1 bokstav a).

3. Tiltakene i forbindelse med beste praksis skal gjennomføres i grupper som tar for seg konkrete temaer og være knyttet til tematiske nett.

Fellesskapets bidrag til tiltakene nevnt i nr. 1 bokstav b) skal begrenses til de direkte kostnader som anses som nødvendige eller passende for at de konkrete målene for tiltaket skal kunne oppnås.

4. Tematiske nett kan være knyttet til tiltak i forbindelse med beste praksis.

For tematisk virksomhet vil det bli gitt støtte til støtteberettigede tilleggskostnader for samordning og gjennomføring av nettet. Fellesskapets bidrag kan dekke tiltakenes støtteberettigede tilleggskostnader.

Underavsnitt 2

Andre bestemmelser

Artikkel 32

Søknader

Søknader om fellesskapsstøtte til prosjekter, tiltak i forbindelse med beste praksis og tematiske nett nevnt i artikkel 31, bør omfatte en finansieringsplan som gir opplysninger om alle sider ved prosjektene finansiering, herunder den økonomiske støtten som det søkes om fra Fellesskapet, og om enhver annen søknad om støtte fra andre kilder. Søkere som søker om andre former for fellesskapsstøtte, som tjenester eller undersøkelser, kan eventuelt også bli bedt om å gi opplysninger om finansieringsplanen.

Artikkel 33

Politikkanalyser, utvikling og samordning med deltakende stater

Til støtte for politikkanalyser, utvikling og samordning med deltakende stater skal følgende iverksettes:

- a) undersøkelser, datainnsamling, spørreundersøkelser og publikasjoner, helst basert på offisiell statistikk,
- b) møter mellom sakkyndige, herunder sakkyndige fra offentlige institusjoner, sakkyndige utsendt av SMB og andre berørte parter, konferanser og andre arrangementer,
- c) holdningsskapende tiltak, nettsamarbeid og annen relevant virksomhet,
- d) vurdering av nasjonale resultater og nasjonalt arbeid med god praksis, herunder formidling og gjennomføring.

Om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurransevne og innovasjon (2007–2013)

Artikkel 34

Fremmede tiltak, kommunikasjon, informasjonsutveksling og formidling

1. Følgende tiltak skal iverksettes til støtte for gjennomføringen av støtteprogrammet for IKT-politikk eller som forberedelse til framtidig virksomhet:
 - a) fremmede virksomhet samt formidlings-, informasjons- og kommunikasjonsvirksomhet,
 - b) utveksling av informasjon, kunnskap og erfaringer, avholdelse av konferanser, seminarer, arbeidsgrupper eller andre møter samt styring av samlede tiltak.
2. Tiltak som tar sikte på kommersiell utnytting av produkter, prosesser eller tjenester, markedsføringsvirksomhet og salgsfremmende tiltak, er ikke støtteberettiget.

Artikkel 35

Prosjekter av felles interesse: tildeling av kontrakter basert på tekniske spesifikasjoner fastsatt i samarbeid med medlemsstatene

Når det er nødvendig for å nå målene i støtteprogrammet for IKT-politikk, og når medlemsstatene har en klar felles interesse med hensyn til utbredelse på europeisk plan av produkter, tjenester, viktige deler av tjenester eller moduler, kan Kommisjonen opprette prosjekter av felles interesse som omfatter nødvendige tekniske og organisatoriske oppgaver. Det skal tas hensyn til eksisterende initiativer for å unngå dobbeltarbeid.

Kommisjonen skal sammen med medlemsstatene fastsette felles tekniske spesifikasjoner og gjennomføringsplaner for slike prosjekter. På grunnlag av de felles tekniske spesifikasjonene og gjennomføringsplanen skal Kommisjonen kunnngjøre anbudsinnbydelser med henblikk på gjennomføring av de berørte prosjektene. Anbudsinnbydelsene skal gjennomføres bare av Kommisjonen etter Fellesskapets framgangsmåte ved tildeling av kontrakter.

Avsnitt 3

Årlig arbeidsprogram

Artikkel 36

Årlig arbeidsprogram

Det årlige arbeidsprogrammet skal i samsvar med målene fastsatt i artikkel 26 inneholde en nærmere beskrivelse av

- a) hvilke tiltak som trengs for å gjennomføre det,
- b) prioriteringer,

- c) kvalitative og kvantitative mål,
- d) passende vurderingskriterier og kvantitative og kvalitative indikatorer for å analysere effekten av å få resultater som vil bidra til å nå målene i særprogrammene og i rammeprogrammet som helhet,
- e) tidsplaner for gjennomføring,
- f) regler for deltaking,
- g) kriterier for utvelgning og vurdering av tiltakene.

Kapittel III

Programmet «Intelligent energi for Europa»

Avsnitt 1

Mål og virkeområder

Artikkel 37

Opprettelse og mål

1. Det opprettes et program «Intelligent energi for Europa» til støtte for energieffektivitet, fornybare energikilder og bruk av flere ulike typer energi. Programmet skal bidra til å sikre en sikker og bærekraftig energiforsyning for Europa og samtidig forbedre europeisk konkurransevne.
2. Programmet «Intelligent energi for Europa» skal omfatte tiltak, særlig
 - a) fremme av energieffektivitet og fornuftig bruk av energiressurser,
 - b) fremme av nye og fornybare energikilder og støtte til bruk av flere ulike typer energi,
 - c) fremme av energieffektivitet og bruk av nye og fornybare energikilder i transportsektoren.

Artikkel 38

Praktiske mål

Rent praktisk skal programmet «Intelligent energi for Europa» ha som mål

- a) å skaffe de elementene som er nødvendige for en mer bærekraftig utvikling, utvikling av mulighetene i byer og regioner, samt utarbeiding av de lovgivningsmessige tiltak som trengs for å nå tilknyttede strategiske mål; å utvikle hjelpemidler og verktøy som kan brukes for å følge opp, overvåke og vurdere virkningene av de tiltak som Fellesskapet og medlemsstatene vedtar på områdene som programmet omhandler,
- b) å fremme i alle medlemsstater investeringer i nye og ytelsessterke teknologier på områdene energieffektivitet, fornybare energikilder og bruk av flere ulike typer energi, også i transportsektoren, ved å sikre overgangen fra en vel-

- lykket demonstrasjon av nyskapende teknologi til en effektiv og bred markedsintroduksjon for å fremme offentlige og private investeringer, utvikle strategisk viktige teknologier, redusere kostnader, øke markedserfaringene og bidra til å begrense finansielle og andre risikoer og øvrige hindringer for denne type investering,
- c) å fjerne ikke-teknologiske hindringer for effektive og intelligente mønstre for energiproduksjon og energiforbruk ved å fremme institusjonenes kapasitetsoppbygging, blant annet på lokalt og regionalt plan, gjennom holdningsskapende tiltak, særlig gjennom utdanningssystemet, ved å oppmuntre til utveksling av erfaring og sakkunnskap blant de berørte sentrale aktørene, blant foretak og blant allmennheten, og ved å oppmuntre til spredning av beste praksis og beste tilgjengelige teknologi, særlig gjennom å fremme dem på fellesskapsplan.

*Artikkel 39***Energieffektivitet og fornuftig bruk av ressurser (SAVE)**

Tiltak for å fremme energieffektivitet og fornuftig bruk av energiresurser kan omfatte

- bedring av energieffektivitet og fornuftig energibruk, særlig i bygge- og industriktorene, med unntak av tiltak som omfattes av artikkel 41,
- støtte til utarbeiding og gjennomføring av lovgivningsmessige tiltak.

*Artikkel 40***Nye og fornybare ressurser (ALTENER)**

Tiltak for å fremme nye og fornybare energikilder kan omfatte

- fremme av nye og fornybare energikilder til sentralisert og desentralisert produksjon av elektrisk kraft, varme og avkjøling, og dermed støtte til bruk av flere ulike typer energikilder, med unntak av tiltak som omfattes av artikkel 41,
- integrasjon av nye og fornybare energikilder i lokalmiljøet og energisystemene,
- støtte til utarbeiding og gjennomføring av lovgivningsmessige tiltak.

*Artikkel 41***Energi i transportsektoren (STEER)**

Tiltak for å fremme energieffektivitet og bruk av nye og fornybare energikilder i transportsektoren kan omfatte

- støtte til initiativ som gjelder alle energimessige sider ved transportvirksomhet og bruk av flere ulike typer drivstoff,
- fremme av fornybart drivstoff og energieffektivitet innenfor transportsektoren,
- støtte til utarbeiding og gjennomføring av lovgivningsmessige tiltak.

*Artikkel 42***Integrerte initiativer**

Tiltak for å kombinere flere av de særskilte tiltaksområdene nevnt i artikkel 39, 40 og 41, eller som er knyttet til visse prioriterte områder i Fellesskapet, kan omfatte

- integrasjon av energieffektivitet og fornybare energikilder i flere sektorer av økonomien,
- en kombinasjon av ulike instrumenter, verktøy og aktører innenfor samme tiltak eller prosjekt.

*Avsnitt 2***Gjennomføring***Artikkel 43***Støtte- og formidlingsprosjekter**

Det skal gis støtte til

- strategiske undersøkelser på grunnlag av felles analyser og regelmessig overvåking av markedsutviklingen og tendensene i energisektoren med henblikk på utarbeiding av framtidige lovgivningsmessige tiltak eller revisjon av eksisterende regelverk, også med hensyn til det indre energimarkeds virkemåte, med henblikk på gjennomføring av strategiene på mellomlang og lang sikt i energisektoren for å fremme bærekraftig utvikling, samt med henblikk på utarbeiding av langsiktige frivillige avtaler som gjøres med industrien og andre interessegrupper og utvikling av standarder og merkings- og sertifiseringsordninger, eventuelt også i samarbeid med tredjestater og internasjonale organisasjoner,
- opprettelse, utbygging eller omorganisering av strukturer og verktøy for å utvikle bærekraftige energisystemer, herunder lokal og regional energiforvaltning, og utvikling av hensiktsmessige finansielle produkter og markedsordninger, basert på erfaringer med tidligere og nåværende nett,
- fremme av bærekraftige systemer og bærekraftig utstyr på energiområdet med sikte på at dette kan trenge ytterligere gjennom på markedet, og med sikte på å stimulere investeringer som kan lette overgangen fra demonstrasjonsstadiet til markedsføringsstadiet når det gjelder mer

Om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurransevne og innovasjon (2007–2013)

- effektiv teknologi, holdningskampanjer og oppbygging av institusjonell kapasitet,
- d) utvikling av strukturer for informasjon, utdanning og opplæring; bruk av resultater, fremme og formidling av sakkunnskap og beste praksis til alle forbrukere, formidling av resultatene av tiltakene og prosjektene, og samarbeid med medlemsstatene gjennom fungerende nett,
- e) overvåking av gjennomføringen og virkningen av Fellesskapets lovgivningsmessige tiltak og støttetiltak.

Artikkel 44

Markedsintroduksjonsprosjekter

Fellesskapet skal støtte prosjekter som gjelder markedsintroduksjon av fellesskapsrelevante nyskapende teknikker, prosesser, produkter eller praksis som allerede er blitt demonstrert teknisk med hell. De skal utarbeides med tanke på å fremme en mer utstrakt bruk av slike teknikker, prosesser, produkter eller slik praksis i de deltakende statene og lette deres introduksjon på markedet.

Avsnitt 3

Årlig arbeidsprogram

Artikkel 45

Årlig arbeidsprogram

Det årlige arbeidsprogrammet skal i samsvar med målene fastsatt i artikkel 37 inneholde en nærmere beskrivelse av

- a) hvilke tiltak som trengs for å gjennomføre det,
- b) prioriteringer,
- c) kvalitative og kvantitative mål,
- d) passende vurderingskriterier og kvantitative og kvalitative indikatorer for å analysere effekten av å få resultater som vil bidra til å nå målene i særprogrammene og i rammeprogrammet som helhet,
- e) tidsplaner for gjennomføring,
- f) regler for deltaking,
- g) kriterier for utvelgning og vurdering av tiltakene.

Avdeling III

Alminnelige bestemmelser og sluttbestemmelser

Artikkel 46

Komiteer

1. Kommisjonen skal bistås av følgende komiteer:

- a) Komiteen for programmet for entreprenørskap og nyskaping, kalt «forvaltningskomiteen for EIP (EIPC)»,
 - b) Komiteen for støtteprogrammet for IKT-politikk, kalt «forvaltningskomiteen for IKT (ICTC)»,
 - c) Komiteen for programmet «Intelligent energi for Europa», kalt «forvaltningskomiteen for IEE (IEEC)»,
 - d) Kommisjonen skal med bistand fra EIPC og i nært samarbeid med ICTC og IEEC sørge for fullstendig samordning og samarbeid på tvers av hele rammeprogrammet, også når det gjelder strategisk forvaltning, samt en sammenhengende helhetlig gjennomføring.
2. Når det gjelder komiteene nevnt i nr. 1, får artikkel 4 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.
Tidsrommet fastsatt i artikkel 4 nr. 3 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.
 3. Komiteene nevnt i nr. 1 fastsetter sin forretningsorden.

Artikkel 47

Brukerhåndbok

1. Etter at rammeprogrammet har trådt i kraft, skal Kommisjonen utgi en lettlest og brukervennlig håndbok med et sett lettfattelige, enkle og oversiktlige allmenne prinsipper for støttmottakernes deltaking i rammeprogrammet. Brukerhåndboken bør særlig lette deltakingen av SMB.
2. Kommisjonen skal sikre at tidsrommet mellom framleggelsen av en søknad og underretningen om vurderingsresultatet er kortest mulig. Vurderingsresultatet skal sendes ut innen rimelig tid.

Artikkel 48

Strategisk rådgivende utvalg for konkurransevne og nyskaping

Kommisjonen skal bistås av et strategisk rådgivende utvalg for konkurransevne og nyskaping bestående av representanter fra industri- og næringslivsorganisasjoner, herunder representanter for SMB, samt andre sakkyndige. Deres sakkunnskap bør være tilknyttet de sektorer og temaer som tas opp i rammeprogrammet, herunder finansiering, IKT, energi og miljønyskaping.

Om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurranseevne og innovasjon (2007–2013)

Artikkel 49

Oppheving

Beslutning 96/413/EF oppheves.

Artikkel 50

Overgangstiltak

Gjennomføringstiltakene for å nå målene fastsatt i artikkel 27 bokstav b) skal gjennomføres i henhold til beslutning nr. 456/2005/EF inntil 31. desember 2008.

Deretter skal tiltakene som innføres i henhold til beslutning nr. 456/2005/EF på eller etter den datoen forvaltes i samsvar med nevnte beslutning, bortsett fra at komiteen nedsatt ved nevnte beslutning skal erstattes med ICTC, nedsatt ved artikkel 46 nr. 1 bokstav b) i denne beslutning.

Når det gjelder tjenestene nevnt i artikkel 21 nr. 2 bokstav a) kan Kommisjonen fram til 31. desember 2007 fortsette å drive euroinfosenter-nettet og inngå årlige særavtaler om støtte med nettets medlemmer som finansieres under dette rammeprogram, og opprettholde driftsordningene i det forrige flerårige programmet for foretak og entreprenørskap, opprettet ved vedtak 2000/819/EF.

Artikkel 51

Ikrafttredelse

Denne beslutning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Strasbourg, 24. oktober 2006.

For Europaparlamentet
President

J. Borrell Fontelles

For Rådet
Formann

P. Lehtomäki

Vedlegg I

Veiledende budsjettfordeling

Veiledende budsjetttildelinger til de enkelte programmene er som følger:

- a) 60 % av det samlede budsjettet til gjennomføring av programmet for entreprenørskap og nyskaping, hvorav omtrent en femtedel til fremme av miljønyskaping,
- b) 20 % av det samlede budsjettet til gjennomføring av støtteprogrammet for IKT-politikk,

- c) 20 % av det samlede budsjettet til gjennomføring av programmet «Intelligent energi for Europa».

Vedlegg II

Gjennomføringsordninger for finansielle fellesskapsinstrumenter for SMB nevnt i artikkel 17

1. Ordninger som er felles for alle finansielle fellesskapsinstrumenter for SMB

A. Budsjett

Budsjetttildelingen skal dekke den samlede kostnaden ved hvert instrument, herunder betalingsforpliktelse overfor finansformidlere, f.eks. tap i forbindelse med garantier, administrasjonskostnader til EIF og internasjonale finansinstitusjoner som forvalter Unionens midler, samt andre berettigede kostnader eller utgifter.

Overføringen av midler mellom instrumenter skal være fleksibel slik at det er mulig å gjøre tilpasninger til ny utvikling og vekslende markedsvilkår i rammeprogrammets varighet.

B. Forvaltningskontoer

Særlige forvaltningskontoer skal opprettes av EIF og relevante internasjonale finansinstitusjoner for budsjettmidlene som er avsatt til hvert instrument. Kontoene kan være rentebærende. Renter som opptjenes fram til og med 31. desember 2013 kan legges til midlene og brukes til de respektive instrumentenes formål.

Betalinger som forvalteren foretar for å oppfylle betalingsforpliktelse overfor finansformidlere, skal belastes den aktuelle forvaltningskontoen. Beløp som forvalteren skal tilbakebetale til Den europeiske unions alminnelige budsjett, forvalterens administrasjonskostnader og andre berettigede kostnader og utgifter skal belastes forvaltningskontoen i samsvar med vilkårene fastsatt i avtalene mellom Kommisjonen og forvalteren. Forvaltningskontoen skal godskrives inntekter fra Kommisjonen, renter og, avhengig av instrumentet, inntekter fra realiserte investeringer (GIF) eller tilsagns- og garantiprovisjon samt andre fordringer (SMEG).

Etter 31. desember 2013 skal en eventuell saldo på forvaltningskontiene tilbakeføres til Den europeiske unions alminnelige budsjett, med unntak av midler som er avsatt men ennå ikke belastet, samt de beløp som er nødvendige for å dekke berettigede kostnader og utgifter.

Om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurransevne og innovasjon (2007–2013)

C. Provisjon

Det skal tas passende provisjon ved bruk av instrumentene. Provisjonen skal fastsettes av Kommisjonen i samsvar med markedspraksisen og ta hensyn til følgende:

- instrumentets samlede varighet og kravene til overvåking ut over det forpliktende tidsrommet for budsjettet,
- de berettigede statene,
- i hvilken grad instrumentet er nytt og sammen-satt,
- antall aktiviteter i forbindelse med instrumen-tet, f.eks. markedsundersøkelser, kartlegging av og forhandlinger med formidlere, utarbeid-ing av avtaler, avslutning, overvåking og rap-portering.

D. Synlighet og bevisstgjøring

Alle formidlere skal sørge for at det på passende måte framgår og er tydelig at støtten gis av Felles-skapet, herunder gjennom tilstrekkelige opplys-ninger om finansieringsmulighetene rammepro-grammet gir.

Det må sikres at de endelige støttemottakerne er tilstrekkelig informert om tilgjengelige finansie-ringsmuligheter.

2. Gjennomføring av GIF

A. Innledning

Kommisjonen og EIF skal inngå en avtale med hensyn til forvaltning og overvåking. Kommisjo-nen skal anvende særlige retningslinjer for forvalt-ningen av midlene.

B. Formidlere

Målgruppen for GIF1 og GIF2 er kommersielt ori-enterte formidlere som forvaltes av uavhengige grupper med en passende sammensetning av fer-digheter og erfaring. Formidlere skal velges ut etter beste forretnings- og markedspraksis på en klar måte som ikke innebærer forskjellsbehand-ling, uten at det oppstår noen interessekonflikt og med et mål om å samarbeide med et bredt utvalg av spesialiserte fond eller lignende strukturer.

C. Støttekriterier

GIF skal utfylle den virksomhet som EIB-gruppen, herunder EIF, utfører med egne ressurser, ved å vedta en investeringspolitikk med høyere risiko-profil, både med hensyn til formidlerfond og deres investeringspolitikk.

GIF1

GIF1 skal investere i formidlende risikokapitalfond og andre investeringsinstrumenter som investerer i opptil 10 år gamle SMB, gjerne ved å innlede investeringer før A-stadiet (såkornfase) eller under A-stadiet (startfase) og følge opp med ytterligere investering når det trengs. Den vanlige høyeste samlede investering i et risikokapitalfond skal være 25 % av fondets samlede kapital eller opptil 50 % for nye fond som vil kunne være en kraftig pådriver i utviklingen av markedet for risikokapital for en gitt teknologi eller i en særskilt region, samt investeringsinstrumenter som forvaltes av såkorn-investorer. Den høyeste samlede investering i for-midlende risikokapitalfond skal være 50 % i de til-feller der fondets investering er rettet mot SMB som er aktive innen miljønyskaping. Minst 50 % av kapitalen som investeres i et fond, skal stilles til rådighet av investorer som arbeider under forhold som samsvarer med vanlige markedsvilkår (i henhold til prinsippet om normal markedsatferd), uavhengig av den juridiske formen og eierstrukturen til investorene som skaffer kapitalen. Intet bidrag i et bestemt fond skal overstige 30 millioner euro. GIF1 kan saminvestere med EIFs egne midler eller midler innenfor rammen av EIB-mandatet eller andre midler som forvaltes av EIF.

GIF2

GIF2 skal investere i formidlende risikokapitalfond som investerer i SMB, gjerne på B- og C-stadiene (utvidelse). Den vanlige høyeste samlede investe-ring i et formidlende risikokapitalfond skal være 15 % av fondets samlede kapital, eller opptil 25 % for

- nye fond som vil kunne være en kraftig pådriver i utviklingen av markedet for risikokapital for en gitt teknologi eller i en særskilt region,
- fond der investeringen i hovedsak er rettet mot SMB som er aktive innen miljønyskaping,
- fond som er opprettet av nye forvaltningsgrup-per.

Ved saminvestering av GIF2-midler med EIFs egne midler innenfor rammen av EIB-mandatet eller andre midler som forvaltes av EIF, skal GIF2-bidra-get høyst utgjøre 15 %. Minst 50 % av kapitalen som investeres i et fond, skal stilles til rådighet av inves-torer som arbeider under forhold som samsvarer med vanlige markedsvilkår (i henhold til prinsip-pet om normal markedsatferd), uavhengig av den juridiske formen og eierstrukturen til investorene som skaffer kapitalen. Intet bidrag i et bestemt fond skal overstige 30 millioner euro.

D. Likestilte investeringer

Investeringer som foretas innenfor rammen av GIF i et formidlerfond, skal likestilles med øvrige investeringer som foretas av private investorer.

E. Nøkkelrolle

For nye fond som vil kunne være en kraftig pådriver i utviklingen av markedet for risikokapital for en gitt teknologi eller i en særskilt region, kan EIF ha rollen som nøkkelinvestor.

F. Klarhet i vilkårene

EIF skal sikre at vilkårene for finansiering innenfor rammen av GIF1 og GIF2 er klare og forståelige.

G. GIFs varighet

GIF skal være en langsiktig ordning der det investeres i formidlerfond for fem til tolv år. I alle tilfeller skal ingen investering vare lenger enn 19 år fra det tidspunkt da samarbeidsavtalen mellom Kommisjonen og EIF ble undertegnet. I avtalene mellom EIF og formidlerne skal det fastsettes egnede strategier for avslutning av ordningen.

H. Realisering av investeringer

For di investeringene som skal foretas innenfor rammen av GIF i hovedsak vil gå til ikke-børsnoterte, ikke-likvide enheter, skal realiseringen bli basert på utdeling av inntektene som formidlerne mottar for salget av sine investeringer i SMB.

I. Reinvestering av inntekter fra realiserte investeringer

Inntekter, herunder utbytte og tilbakebetalinger mottatt av EIF før 31. desember 2013, skal legges til GIF-midlene og brukes til formål innenfor rammen av GIF.

3. Gjennomføring av SMEG-ordningen

A. Innledning

Kommisjonen og EIF skal inngå en avtale med hensyn til forvaltning og overvåking, som skal være i samsvar med vanlig handelspraksis. Kommisjonen skal anvende særlige retningslinjer for forvaltningen av midlene.

B. Formidlere

Formidlere skal velges blant garantiordningene som allerede finnes eller som kan opprettes i støtteberettigede stater, herunder organisasjoner som stiller gjensidige garantier, og enhver annen egnet finansinstitusjon. Utvelgingen skal skje på en klar

måte som ikke innebærer forskjellsbehandling, uten at det oppstår noen interessekonflikt.

Formidlere skal velges ut etter beste markedspraksis samtidig som det tas hensyn til virkningen på

- omfanget av finansiering (lånefinansiering, egenkapital eller ansvarlig lånekapital) som stilles til rådighet for SMB, og/eller
- SMBs tilgang til finansiering, og/eller
- risikoen som vedkommende formidler påtar seg ved å finansiere SMB.

C. Berettigelse

De finansielle kriteriene for når støtte kan gis innenfor rammen av SMEG, skal avgjøres individuelt for hver formidler på grunnlag av dennes virksomhet, med mål om å nå så mange SMB som mulig. Disse reglene skal gjenspeile markedsforholdene og markedspraksisen i det aktuelle området.

Finansiering er berettiget til støtte for anskaffelse av materielle og immaterielle aktiva, herunder nyskapsvirksomhet, teknologisk utvikling og lisensanskaffelse.

Kriterier i forbindelse med den fjerde delen av SMEG, d) verdipapirisering av SMBs lånefinansieringsporteføljer, skal omfatte enkeltstående transaksjoner, transaksjoner med flere partnere samt transaksjoner der flere stater inngår. Støttekriteriene skal baseres på beste markedspraksis, særlig med hensyn til den verdipapiriserte porteføljens kredittverdighet og risikospredning.

D. Garantivilkår

Garantiene som EIF stiller på vegne av Kommisjonen innenfor de ulike delene av SMEG med hensyn til a) lånefinansiering, b) mikrokreditt og c) egenkapital eller ansvarlig lånekapital, skal dekke en del av risikoen finansformidleren tar i forbindelse med finansieringsporteføljen for enkeltstående transaksjoner. Den fjerde delen av SMEG, d) verdipapirisering, skal innebære risikodeling i forbindelse med visse verdipapiriserte andeler som har forrang framfor den mest risikovillige delen av investeringen eller som plasserer risikoen ved en betydelig del av den mest risikovillige delen av investeringen hos den opprinnelige investoren, mens risikoen ved den resterende delen deles.

Garantier som stilles av EIF innenfor de ulike delene av SMEG med hensyn til a) lånefinansiering, b) mikrokreditt og c) egenkapital eller ansvarlig lånekapital, skal vanligvis likestilles med garantier og eventuelt finansiering som ytes av formidleren.

Om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EUs rammeprogram for konkurranseevne og innovasjon (2007–2013)

EIF kan avkreve en finansformidler provisjon beregnet på grunnlag av beløp som det er gitt tilsagn om, men som ikke er anvendt i samsvar med en avtalt tidsplan (tilsagnsprovisjon) samt garanti-provisjon. EIF kan også kreve provisjon for enkeltstående verdipapiriseringstransaksjoner.

E. Høyeste dekning

Det skal bli satt et tak på kostnadene ved SMEG-ordningen for Den europeiske unions alminnelige budsjett slik at de under ingen omstendigheter overskrider budsjettildelingen som stilles til rådighet for EIF i henhold til denne ordningen. Det skal ikke være betingede forpliktelser på budsjettet.

EIFs forpliktelse til å påta seg en del av formidlers tap skal bestå inntil de samlede utbetalinger for å dekke tapene på en gitt finansieringsportefølje, eventuelt minus det samlede beløpet som er inndrevet etter at tapet ble påvist, når et forhåndsavtalt beløp, deretter bortfaller EIFs garanti automatisk.

F. Innbetaling til forvaltningskontoen av inndrevne beløp og annen inntekt

Eventuelle inndrevne beløp fra en gitt formidler skal godskrives forvaltningskontoen og inngå i beregningen av EIFs høyeste dekning av formidlers tap. Eventuelle andre inntekter, som tilsagns- og garantiprovisjon, skal godskrives forvaltningskontoen og, dersom de mottas før 31. desember 2013, legges til midlene for SMEG-ordningen.

G. SMEG-ordningens varighet

Garantier til SMB kan ha en varighet på inntil ti år.

4. Gjennomføring av CBS

A. Innledning

Retningslinjer for gjennomføringen av såkornkapitaltiltaket og partnerskapstiltaket, herunder forvaltning og overvåking, skal avtales mellom Kommissjonen og EIF eller de relevante internasjonale finansinstitusjonene.

Formidlere skal velges ut etter beste markedspraksis.

Utvelgingen med henblikk på yting av faglig bistand skal skje på en klar måte som ikke innebærer forskjellsbehandling, uten at det oppstår noen interessekonflikt.

B. Såkornkapitaltiltaket

Såkornkapitaltiltaket skal ivaretas på forvaltningsbasis. Budsjettildelingen skal dekke alle tiltakets kostnader, herunder administrasjonskostnader og

andre berettigede kostnader eller utgifter ved tiltaket. Bidragene som gis skal støtte investeringsfond som har såkornkapital i sitt overordnede investeringsprogram, ved å dekke deler av administrasjonskostnadene som oppstår i den forbindelse.

C. Partnerskapstiltak

Partnerskapstiltaket skal ivaretas av EIF eller relevante internasjonale finansinstitusjoner. Det skal omfatte faglig bistand, administrasjonskostnader og andre berettigede kostnader til støtte for kapasitetsoppbygging.

5. Vurdering

De eksterne vurderingene skal foretas av uavhengige sakkyndige, samtidig som det tas hensyn til virkningen av vekst- og sysselsettingsinitiativet innført ved rådsbeslutning 98/347/EF av 19. mai 1998 om tiltak for finansieringsbistand til nyskpende små og mellomstore bedrifter (SMB) som skaper arbeidsplasser — vekst- og sysselsettingsinitiativet²⁷ og det flerårige programmet for entreprenørskap og foretak, særlig for SMB. I de eksterne vurderingene skal virkningene av de finansielle fellesskapsinstrumentene for SMB evalueres, og det skal gis en kvalitativ og kvantitativ analyse av oppnådde resultater, særlig gjennom en evaluering av katalysatorvirkningen og forholdet mellom nytte og kostnad for hvert instrument. Vurderingsrapportene skal framlegge statistiske opplysninger for hele Unionen og for de enkelte medlemsstatene og andre deltakerstater, herunder

- for GIF, antall SMB som er nådd og antall arbeidsplasser som er skapt,
- avkastning til investorer,
- for SMEG-ordningen, antall og verdien av lån gitt av finansformidlere til SMB, antall SMB nådd og antall og verdien av misligholdte lån,
- for såkornkapitaltiltaket, antall organisasjoner som har fått støtte og omfanget av såkornkapitalinvesteringer,
- for partnerskapstiltaket, antall formidlere som har fått støtte og antall SMB som er nådd,
- eventuelle særlige resultater med hensyn til miljønyskaping.

Resultatene og erfaringene som kommer til uttrykk i de eksterne sakkyndiges rapporter, og formidling av beste praksis mellom interessegrupper, skal synliggjøres på en passende måte.

²⁷ EFT L 155 av 29.5.1998, s. 43.

*Vedlegg III***Nærmere opplysninger om tjenestene til støtte for foretak og nyskaping nevnt i artikkel 21**

- a) Tjenester i forbindelse med informasjon, tilbakemeldinger, foretakssamarbeid og internasjonalisering:
- formidle informasjon om hvordan det indre marked for varer og tjenester fungerer og hvilke muligheter det tilbyr, blant annet ved å vise til anbudsmuligheter,
 - aktivt fremme fellesskapsinitiativer, fellesskapspolitikk og fellesskapsprogrammer som er relevante for SMB og informasjon til SMB om framgangsmåtene for å søke på slike programmer,
 - praktiske verktøy for å måle virkningen av eksisterende regelverk på SMB,
 - bidra til å gjennomføre Kommisjonens konsekvensanalyser,
 - ivareta andre passende midler for å engasjere SMB i europeisk politikkutforming,
 - bistå SMB med å utvikle virksomhet over landegrensene og internasjonale nett,
 - støtte SMB for å finne relevante partnere i privat eller offentlig sektor gjennom passende verktøy.
- b) Tjenester i forbindelse med nyskaping og overføring både av teknologi og kunnskap:
- formidle informasjon og holdningsskapende tiltak i forbindelse med nyskappingsorientert politikk, regelverk og støtteprogrammer,
 - delta i formidling og bruk av forskningsresultater,
 - levere formidlingstjenester for teknologi- og kunnskapsoverføring, samt for partnerskapsbygging mellom alle typer nyskappingsaktører,
 - fremme foretakenes, særlig SMB, nyskapingsevne,
 - lette kontakten med andre nyskapingstjenester, herunder tjenester i tilknytning til immaterialrett.
- c) Tjenester som oppfordrer SMB til å delta i det sjuende rammeprogrammet:
- holdningsskapende tiltak blant SMB for å øke kunnskapen om det sjuende rammeprogrammet,
 - hjelpe SMB for å kartlegge deres behov når det gjelder forskning og teknologisk utvikling og finne relevante partnere,
 - støtte SMB når det gjelder forberedelser til og samordning av prosjektforslag om deltaking i det sjuende rammeprogrammet.
-
-

